

Member of:

DIRECTED BY EDITORIAL BOARD.
Published weekly by "Our Voice" Publishing
Co., 1266 Queen St. W., Toronto. - LE. 6-2186
Printed by Littera Printing Co., Toronto
Subscription: Canada \$4.00, all other
Countries: \$5.00.

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

No. 22 (280-281) Vol. VII.

Authorized as second class mail Post Office Department Ottawa

Saturday, June 17, 1961

CHATHAM

Dr. S. Redina
předseda Ústředí ČSNS v Kanadě

Význam slavností v Chatham, které se konají ve dnech 17. a 18. června t. r., je zhodnocen s hlediska náboženského na jiném místě. V následujících řádcích měli bychom vyzvednout význam, jaký tyto dny mají pro národně kulturní život československé větve v Kanadě.

Krajané usedli na Chathamsku přistěhovali se do Kanady v době po I. světové válce z moravského Slovácka a jsouce po většině zemědělci začali pracovat v oboru jim nejbližším — na farmách. Brzy se objevily výsledky jejich houževnaté práce, kterou kovali s vrozenou inteligencí a zdatností českého zemědělce. I přes tíhu světové hospodářské krize v třicátých letech dovedli chathamští zapustit pevné hospodářské kořeny a dnes vidíte v celém chathamském kraji pěkné farmy našich krajanů. Bez nadsázky je možno říci, že chathamští krajané byli první naší národní skupinou, která jako celek byla skvělým reprezentantem československého jména před kanadskou veřejností.

Z rodného moravského Slovácka přinesli chathamští s sebou do Kanady bohaté kulturní dědictví svých předků spočívající v náboženských a národních tradicích. Společensví těchto tradic jim umožnilo vzájemné porozumění mezi sebou a ušetřilo je různých sporů a bojů, které jsou obvyklým zjevem tam, kde se určité skupiny a jednotlivci odchovaní různými tradicemi musí nejprve poznávat.

Za II. světové války chathamští krajané prokázali, že jejich láska ke staré vlasti nemá jen povrchový lesk nýbrž opravdovou náplň. Jejich věcný příspěvek pro osvobození Československa byl nemalý. Do tohoto období spadá též uspořádání I. československého dne v Chatham ČSNS v Kanadě. Byla to mohutná manifestace kanadských Čechoslováků, která ukázala jejich sílu a jejich oddanost myšlence demokracie a svobody.

Brzy po skončení II. světové války, když Československo stalo se obětí komunistické expanse ve střední Evropě a když tisíce nových uprchlíků odcházely za hranice, bylo to opět Chathamsko, kde desítky těchto uprchlíků nacházely první záchyt na půdě Kanady, díky krajanům na Chathamsku, kteří sponzorovali jejich emigraci. Bohužel, někteří z těchto nových příchodců neukázali se příliš hodnými této humanitní akce a tak došlo k některým stínům mezi starou a novou emigrací. Chathamští nepropadli však přílišné generalisaci.

Krajané na Chathamsku nebyli v pozdějších letech ušetřeni vlastních problémů, když na ně dolehla tíha znovu vybudování svůj kostel Sv. Antoina. Avšak s houževnatostí jim vlastní během několika těžkých let dostávají se pomalu i z těchto problémů. Je proto pochopitelné, že tyto starosti a těžké úkoly byly příčinou, že krajanská veřejnost v Kanadě během několika let postrádala do určité míry chathamskou složku ve veřejném životě, avšak pevně věříme, že opět zaujme takové místo, jaké jí právem patří.

Putujeme-li každoročně do Chathamu i ze vzdálených míst Kanady, činíme tak z několika důvodů:

Především je naší mravní povinností vyjádřit chathamským vděčnost za všechnu tu drobnou práci, kterou dělají pro naši národní větev v Kanadě. Zde jsou dány nejlepší podmínky, aby národní tradice byly přenášeny z generace na generaci. Je to umožněno zejména tím, že farmáci jsou poměrně nezávislí na cizojazyčném prostředí takže mezi sebou a svými dětmi mohou udržovat svůj jazyk a nář. zvyky. Asimilace v tomto prostředí nepostupuje s takovou rychlostí jako v povolaných jiných a v jiných centrech krajanských.

Dále chceme chathamským přinést trochu posily v jejich národní práci a dodat jim vědomí, že v této práci nejsou sami a že za nimi stojí celá československá Kanada.

"NAŠE HLASY" VZDAVAJÍ HOLD J. E. ARCIBISKUPOVI J. BERANOVÍ

H. E. MOST REV. JOSEF BERAN, D.D., ARCHBISHOP OF PRAGUE,
who was imprisoned by Nazis in a concentration camp and in 1951
by the communist regime in Czechoslovakia.

POZDRAV CHATHAMU

Československé Národní Sdružení v Kanadě tlumočí jménem celé krajanské veřejnosti v Kanadě srdečné pozdravy chathamským krajanům u příležitosti jejich náboženských a národních slavností ve dnech 17. a 18. června 1961.

Letos je tomu 20 let, co byl pořádán v Chathamu "První Československý den", který ukázal sílu Čechoslováků v Kanadě a jejich oddanost myšlence svobody za II. světové války.

Při letošních oslavách bude vzpomenuo také zlatého jubilea kněžství pražského arcibiskupa Dr. Josefa Berana, který po 10 let je již vězněn komunistickým režimem v Československu a v jehož osobě je symbolisován boj za náboženskou a národní svobodu ve staré vlasti. Jsouce spojeni s tímto hrdiným arcipastýřem společným ideálům lidské svobody, vzdáváme mu tichý hold při jeho jubileu.

Chathamská krajanská složka prokázala svou práci, že je jedním z pilířů krajanského života a strážcem kulturně národních tradic v Kanadě. Český jazyk a slovácký folklor zůstává stále živý v jejich kraji a je našim toužebným přáním, aby jim žil po dlouhá léta.

Vyzýváme své členy a ostatní krajany, aby se těchto slavností zúčastnili.

Za:

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ SDRUŽENÍ
V KANADĚ

J. G. CORN,
generální tajemník.

Dr. S. REDINA,
předseda.

PŘÍPIS MAYORA MĚSTA CHATHAM

"It is a pleasure to extend cordial and friendly greetings on behalf of the City of Chatham to the many visitors from far and near who have come to celebrate "St. Anthony Day" in our City.

Canadians of Czech origin are making a great contribution to the life of our whole community, Chatham, its environs and beyond.

May all success attend this most welcome gathering.

Signed:

GARNET R. NEWKIRK, MAYOR."

ZDRAVICE MINISTRA

It is a great pleasure for me to associate myself with this "St. Anthony Day" issue, and I wish to thank the editors of Nase Hlasy for so graciously extending to me this opportunity.

It was my privilege, a couple of years ago, to be present at the St. Anthony Day celebrations in Chatham, and I was naturally greatly impressed by the colourful pageantry but even more so by the sense of religious and national tradition.

To all our brothers of Czech and Slovak origin, I wish to extend my most sincere greetings on this happy occasion, and it is my fervent wish that we always have St. Anthony Day celebrations in Ontario.

BRYAN L. CATHCART,
Minister of Travel and Publicity.

K ZLATÉMU JUBILEU

SVATEHO KNĚZSTVÍ ARCIBISKUPA
DR. JOSEFA BERANA

Rev. P. Longin Gaborik, C.C.,
duch. správce Osady sv. Antoniečka
v Chathamu

Je vždycky bolestné mluvit o nevinném člověku, jehož život pozemský byl přerušeny násilně vězněním, odejmutím svobody, a ještě bolestnější je mluvit o člověku-vězni knězi, jehož životním posláním stal se rozkaz Kristův: "Jděte a učte všechny národy..." Ale při vzpomínce na padesát let svatého kněžství našeho jubilanta je i mnoho potěšujících.

Neměl jsem příležitost poznati osobně arcibiskupa Berana, ale vážil jsem si vždycky nesmírně vzácné jeho povahy, kterou jsem poznal prostřednictvím našeho zesnulého patra Generála Josefa Litomiského, zakladatele řádu Těšitelů. Když mluvil Náš Milý Otec, tak jsme říkali patru Generálovi, — o jeho Excelenci po každé o něm mluvil s úctou a obdivem jako o člověku-knězi. A arcibiskup Beran onu vážnost měl nejen u všech svých kněží, nýbrž i u kněží po celé vlasti. Proto chtěl bych při této příležitosti zhodnotit krátce činnost našeho jubilanta jako člověka a jako kněze-arcibiskupa.

Nebývá dobře u nás duchovních odlišovat kněze od člověka. Kněžský charakter je tak trvale vtisknut do lidské naší přirozenosti, že ani kněžství nemůže být zdrojem domýšlivosti a nadlidské povýšenosti, ale ovšem ani lidská stránka stálou zámkou omluvy v ubohosti... Přesto právě tím více třeba oceniti i v knězi člověka, jestliže i kněžství u něho zdokonalilo lidskou přirozenost. A — to platí o našem arcibiskupovi.

Pokud je na svobodě — to ovšem nemůže uniknout pozornosti režimu doma, který jej dnes vězni — arcibiskup Beran jest jako člověk osobností, jejíž vliv je veliký a jejíž přítelovost získává duše pro Krista. Jeho zvykem bylo a často to říkával i bohoslovce jako profesor: Já s každým mluvím pěkně. A mluvit pěkně není snadná věc zejména ne v úřadě, jež on zastává. Náš jubilant má jemný a odborně právnícky vytříbený cit pro právo a spravedlnost. Každé bezpráví a každá nespravedlnost se dotkla jeho ušlechtilé duše. Proto vše v něm reagovalo a vše se bouřilo, když měl chránit práva Církve a věřících. Než i tam mluvil s vládou pěkně a hlavně jasně...

Když představitelé nového režimu ve vlasti hrozili zabráním církevního školství a církevního majetku, vzal je do svého pokoje, otevřel skříň a poukázal na svou uniformu s číslem koncentračního tábora v Dachau a řekl: "Pánové, jsem hotov tuto uniformu znovu obléci"... Mluvil beze strachu pěkně a jasně těm, jimž bylo třeba říci pravdu, že kráčí ve šlépějích nacizmu. Tak jedná jen duše hluboká, hluboká proto, že je vyrovnaná. To je ovšem cenná vlastnost na člověku, kterou si chceme připomenout při tom jubileu člověka-kněze. Již dávno před tím bylo dobře známo o profesoru Beranovi, že i na fakultě jeho osobnost zářila příkladem vlivnosti a přátelstvím ke všem.

Jestliže jako člověk přinášel plnost kladu do své práce, zvýšil tento přínos ještě více svým kněžstvím. Účast na kněžství Kristově je darem, významným, jehož si člověk nezasloužil, a jehož ani po vysvěcení mnohdy není dost hoden. U vědomí toho musí kněz jak sám s sebou, tak za pomoci milosti Boží vyvíjet, vykonávat a někdy i obětovat vše, čeho požaduje poslání kněžské. Víra zde je podkladem a láskou je základem kněžské činnosti. Kněžství arcibiskupa Berana dá se shrnout do jedné dlouhé věty: "Pomoci lidské bídě na těle i na duši, setřít slzu z oka upříčného, nepozorovaně poskytnouti podporu strádajícím, umožnit studia synům nemajetným, poradit bloudícím, povzbudit malomyslného člověka..." — Krátce, v jeho životě ušlechtilá láska usměrňovala jeho lidství a nadpřirozená láska zkrášlovala jeho kněžství.

Misgre Beran mohl si proto ve své zpívat a zpívá i dnes vlasteneckou píseň kněze Sušila: "Církev a vlast dvě krásy spanilých, každá má mého srdce půl, každá má moje srdce celé." Je na místě připomenout tuto skutečnost představitelům dnešního režimu, že nemají právo věznit takového člověka. Misgre Beran je vzorný následovník Ježíše Krista a je dorym Čechem, proto že je dobrým křesťanem a miluje svou vlast jako Kristus ji miloval.

Pokračování na str. 4

Konečně je naší snahou, abychom Bylo by zradou na naší staré vlasti, skupinky, které se stále dívají nazpět přivedli chathamskou národní složku abychom ji odepali ze svých pracovičů, čím by přispěli ke konstrukci našeho středu krajanské práce, ních úkolů. Nadejde-li k tomu doba, živní práci. Naším programem nemůžeme čerpat z jejich zkušeností a bude jistě svatou povinností každého abychom podněty pro celou padání jednoho druhým nebo skupiny z nás, abychom přispěli k nastolení skupinou. Naším posláním musí být práva a spravedlnosti ve staré domo-jednota myslí a srdcí všech Čechoslo-tráčet naději, že je veškerá práce Těchto několik úkolů spojuje nás váků v Kanadě a k tomuto cíli jistě marná ke znovunastolení náboženské všechny navzájem. Stranou zůstávají přispějí náboženské a národní slavno-a politické svobody v Československu. již jen jednotlivci nebo bezvýznamné sti v Chathamu.

DVACET LET

OD ČESKOSLOVENSKÉHO DNE V CHATHAMU

Jan Mráček

Byl u mne v obchodě mladý Kanaďan a při řeči zmínil jsem se mu, že jsem Čechoslovák. "A to já jsem poznal mnoho Čechoslováků v mémrodném městě Chatham," odpověděl — "a obdivoval jsem jejich svéráznost a lásku k staré vlasti. Byl jsem tehdy chlapec a nikdy nezapomenu na rozmluvu mé matky s prostou ženou, vaší krajanou, která s pohnutím a bolestí si stěžovala: "Chamberlain s deštníkem hodil Československo Hitlerovi na pospas". Tato prostá žena byla jen vzorem našich chathamských krajanů, kteří byli páteří československého odboje v II. světové válce.

Jejich úkol nebyl snadný, byli po celém chathamském kraji roztroušeni, ale slovo dalo slovo, když se něco národního připravovalo, našli se všichni pohromadě.

Vyjeli jsme autem v sobotu, přítel Karel Maňas, žijící nyní v British Columbiu byl s námi, a byl hostem bratra Laciny; oba se starali o umístění českých knih — my jsme jeli ke Kousalům, kde na jejich malé farmě byli jsme jako doma.

Rokovalo se na širším výboru NS, který byl vlastně mimořádným kongresem. V této době byli jsme podrobeni přísnému dozoru Royal Canadian Mounted Police jako podezřelí ci zinci a bylo to úsilí NS, které přesvědčilo vlivné kanadské činitele v Ottawě v krátké době na to, že Čechoslováci byli osvobozeni od ponižující policejní kontroly a uznáni za cenné spojení Kanady ve válce proti Adolfu Hitlerovi.

Chatham ve dnech Československého dne patřil Čechoslovákům. Národní kroje, krásné a pestré, české, moravské a slovenské, Slováká jízda, zorganizovaná bratrem Moellerem, aleggické vozy, upoutaly pozornost tisíců v Chathamu. Vzpomínám si na jméno obětavého krajana, bratra Kulhaje z Wallacenburg, kterého jeho účast by bezmála stála život. Představoval oběť Gestapa a krajana, který se propůjčil, ač nerad, úkol Gestapáka, ho držel tak důkladně spoutaného, že by jej byl doslova udusil.

Byly bohoslužby u sv. Josefa v starém kostele a bohoslužba bratra faráře Václavíka v chathamském United Church; tyto přiblížily naši národní manifestaci i starousedlíkům v Chat-

hamu. Generální konsul Pavlásek byl neúnávný v práci NS a jeho upřímné snahy získaly důvěru a přátelství.

Odpolední manifestace byla v blízkém chathamském parku a federální poslanec Paul Martin upřímnými proslovem potvrdil znovu své přátelství k Čechoslovákům a tlumočil sympatie vlády v Ottawě.

Je těžko jmenovat pouze několik krajanů, jako Kousala, Konečného, Všetulu, Vajdíka, Kosíka, Lacinu, Bilda a jiných — tuto velkou práci konalo svorně desítky jiných a jak to je již na Chathamsku tradicí — manželky krajanů vzorně se starají o jídla a občerstvení, což zůstává v paměti všech účastníků dlouhá léta.

Naši v chathamském kraji neměli na různých ustláno. Pamatuji si, že vždycky zdůrazňovali, že musejí se věnovat těžké práci, takové, která se nedá odložit na druhý den, než se mohou zúčastnit schůzi a manifestaci, ale po práci je najdete při výkonu náboženské a národní povinnosti všechny — což je ohromný rozdíl od našich větších československých středisek v Kanadě. Nezapomenu, jaké obavy jsem měl, neznaje naše chathamské, při pozvání za NS na Chathamsko po smrti presidenta Beneše. Velký sál Technického institutu v Chathamu byl úplně prázdný pět minut před zahájením tryzny — ale jako zázrakem byl naplněný za méně než půl hodiny a tryzna byla ke cti chathamských krajanů.

Naši chathamští mají středisko, — krásný, svůj vlastní kostel sv. Antonína, na kopečku, který tam s velkým úsilím navezli v chathamské rovině, jinak jak dlaň. Bez rozdílů náboženského přesvědčení musíme se poklonit jejich pobožnosti, jejich svéráznosti a houževnatosti. a musíme jim též rozumět, jakou vlastní cestou se připojují k národní československé věci. Treba že formálně na papíře nevidí potřebu politického zařazení do NS, jsou krajané na Chathamsku naši, přes nekalé snahy jednotlivců ne chathamských, kalici vody československého veřejného snažení, které bezesporně chce poctivě reprezentovat ČSNS v Kanadě. Pan farář Gaborik je osvědčený a zasvěcený pastýř svého lidu a přejeme mu dlouhá léta úspěchu a Božího požehnání.

VÝSTAVA OBRAZŮ

tří našich malířů v Mezinárodním ústavu, 709 College St., je otevřena denně od 11-12 hodin dop. a od 6-10 hodin večer, v neděli vždy od 3-9.30 hod. večer — do soboty 24. června. — Upozorněte na tuto výstavu své známé! Všechny vystavené obrazy (až na několik vyjímek) jsou na prodej.

SPOLEČENSKÁ UDÁLOST

Otevření výstavy tří českých malířů v Torontě bylo společenskou událostí prvního řádu — za účasti zástupců vládních úřadů, města Toronta, denního a etnického tisku, členů Mezinárodního ústavu v čele s Mrs. W. E. West, a mnohých našich krajanů. Populární basista, náš krajan Jan Ruběš zazpíval v úvodu Dvořákovu Modlitbu. Promluvil gen. taj. SVU z Washingtonu dr. Jaroslav Němec, který uvedl vystavující umělce. Obrazy jsou skutečně nejlepším výběrem z toho, co vytvořili. Propagace v dením a etnickém tisku, jakož na všech místních rozhlasových stanicích, byla téměř stoprocentní. Okolnost, že Mezinárodní ústav má na 2.500 členů všech národností, mezi nimi 25 procent rozených Kanadčanů, umožní, že se sláva českých umělců bude šířit správným směrem. Výstava je doplněna malovanou keramikou Zdeněk Vykoukala a několika knižními unikáty o české a slovenské lidové tvorbě a o malířství. Na jiném místě uvádíme hodiny, kdy je výstava otevřena a vyzýváme naše krajané, aby se na ni šli se svými přáteli a známými podívat.

Členské schůze místní Pracovní skupiny SVU v sobotu večer se účastnil také rekordní počet krajanů. Po výstižném projevu dr. Jaroslava Němce o programu a pracovních základech SVU, se za řízení předsedy rozpředla zajímavá debata. Zasáhli do ní m. j. titi naši krajané: Mario Híkl, Inka Smutná, Jaromír Petříček, Jaroslav Šejnoha, Bedřich Čecha, Antonín Lněnička, Jiří Hlubčák, Palo Pláňovský, Ián Smerek, Karel Jerábek a Mirko Janeček. Na návrh básníka Miloslava Zlámala byl poslán srdečný pozdravný dopis předsedovi SVU, prof. dr. Václavu Hlavatému, t. č. v Paříži. K podrobnostem této významné schůze se vrátíme příště. (SVU)

20 LET

OD PRVNÍHO ČESKOSLOVENSKÉHO DNE V CHATHAMU

Tony Daičar

Koncem měsíce června bude tomu 20 let co jsme se sjeli všichni věrní Čechoslováci do našeho Uherského Hradiště města Chathamu, k velké národní slavnosti. Vzpomínáme všech na velkou obětavost a práci našich krajanů usedlých v kraji jižního Ontaria, s jakou ochotou a láskou k rodné vlasti ujali se této práce. Jistě si uvědomujeme všichni, že v této době válečná vichřice zuřila v celém světě, a situace pro nás Čechoslováky se zdála být beznadějná. Potřebovali jsme někoho, s kým bychom se mohli potěšit a posílit k další práci, která byla před námi. Proto byl první Československý den v Chathamu pro nás nejenom národním svátkem, ale mezníkem a startem k naší budovatelské práci pro náš národ, kterou naše čs. Kanada v pozdějších letech vykonala.

Naši krajané se všech stran, sjeli se k tomuto velikému dni, a byli velmi vřele přivítáni našimi rodnými bratry, takže jsme se skutečně cítili jako doma. V předvečer slavnosti společná večere, a seznamování s našimi krajanými v družné zábavě. — V neděli pak slavnostní bohoslužby, za zpěvu našich náboženských písní a proseb k Bohu, aby mezapomenul na kraje našich věrozvěstů Sv. Cyrila a Metoděje, naši milovanou vlast. Jak velebně se nesl zpěv v centru města Chathamu, v mohutném, malebně krojovaném průvodu, položení věnce u Památníku na náměstí, pak vlastní náboženská a národní manifestace, to všechno jsou nezapomenutelné vzpomínky. Zvláště musím vzpomenouti těch velmi pečlivě připravených aleggických vozů v našem průvodu, kde jsem viděl našeho krajana br. Kulhaje z Wallacenburg, který představoval umučení Československa, co musel vytrpět v takovém honkém dni v jeho posici.

Slavnostním řečníkem byl generální konsul dr. Pavlásek, který zhodnotil důležitost tohoto památného dne. pro nás svobodné Čechoslováky v Kanadě, a výzvou pro naše tam doma v umlčené vlasti vydržet, v tomto zápase. Dalšími řečníky byli zástupci naší vojenské mise a zástupci všech odboček ČSNS v Kanadě.

Plných dvacet let uplynulo od této slavnosti a všechno se změnilo. Kolik

účastníků tohoto slavnostního dne není již dnes mezi námi, a my kteří jsme zde, je naší povinností, abychom při každé příležitosti si připomínali to, že jsme synové jedné krve, ať jsme přišli sem dříve nebo později a že je zapotřebí, abychom s našimi bratry na tomto konci Ontaria, udržovali naše vzájemné styky.

Tato vzájemnost, která nás svedla po prvé před 20ti lety do Chathamu, musí se prohlubovat, a dnes můžeme Vám, naši krajané, právem říci, že jsme na Vás hrdí, že jste si v tomto kraji zachovali víru, národní zvyky, a naše krásné kroje, které bývají chloubou našeho slováckého kraje, tam na naší milované Moravěnce. Vy naši chathamští krajané jste splnili vždy svoji povinnost, my batakšii jsme s Vámi jedna rodina, protože máme stejný cíl: sloužit Bohu ku cti a v srdci lásku k zemi, ze které jsme vzešli.

Při letošní pouti budete vzpomínati zlatého kněžství našeho uvězněného arcibiskupa a my všichni budeme olepoji v duchu s Vámi prositi Svatého Antonína, Vašeho patrona, aby on se přimluvil a vyprosil nám návrat svobody v naší vlasti, s písní na rtech "Nezahyne národ, který věřit neustane — Dědictví otců zachovej nám. Pane."

Tony Daičar.

ROZLOUČENÍ S R. KORENĚM

Bratr ing. Karel Buzek rozloučil se nad hrobem br. R. Koreně tímto proslovem:

Fifteen years ago I was a close associate of Rudolf Koren in Red Cross work. On our inspection trip to Czechoslovakia he was the Chief and I was serving under him.

Looking back I can say that you, Rudi, were always far more than a willing co-worker. You belonged to a small group of true friends, always ready to help and never asking anything in return. Our last "Thank you" seems hopelessly inadequate for so much affectionate devotion to your countrymen and their true interest.

It is well known that you helped to organize many of our institutions in Canada. Less well known is the fact that right after the last war there were many people in your native Slovakia who were helped by the Canadian Government and by various international institutions such as UNRRA only because you made such a help possible. On their behalf I would like to say:

"ZAPLAT PÁN BOH,"

which saying combines beautifully the meaning of, Thank you, and God bless you.

To you Mrs. Koren, and to you Rudi, Misa and Zorina and to the other members of your immediate family I would like to say:

You have our deepest sympathy. Perhaps you will be able to take some courage from the knowledge that your sorrow is shared by so many friends who will always remember Mr. Rudolf Koren as a truly good man.

Z BATAWY

Bratr Antonín Daičar odjíždí dne 15. června na obchodní cestu do Evropy a vrátí se koncem července. Po dobu jeho nepřítomnosti ho bude zastupovati ve vedení odbočky ČSNS místopředseda br. Pavel Pláňovský.

ČSNS V KANADĚ

Předsednictvo ČSNS v Kanadě zaslalo Revolučnímu kubánskému výboru v Miami dopis, v němž vyjádřilo naději, že Kubánci a Čechoslováci budou osvobození od komunistického diktátu.

★

ČSNS tímto vzdává poslední poctu svému česnému předsedovi br. Rud. Koreňovi, který po dlouhá léta poctivě a nezištně zastupoval a reprezentoval Čechoslováky v Kanadě. Vdově po zesnulém a jeho rodině projevil předsednictvo hlubokou soustrast.

★

Pokladník ČSNS br. Palo Pláňovský byl slavnostně promován na Montrealské universitě na "Master of Art". K tomuto velkému úspěchu bratra P. Pláňovského upřímně a bratrsky blahopřejeme.

★

Výkonný výbor ČSNS zvolil na své schůzi br. dr. Borise Čelovského z Ottawy za svého organizačního referenta.

Charta ČSNS v Kanadě a stanovy budou vydány Ústředím ve vkusné knižce a budou členům a odbočkám prodávány za režijní cenu 25 centů.

NAŠE ROVY

Po krátké nemoci a dosti těžké operaci v St. Michael nemocnici v Torontě, náhle zemřel náš milý krajan Štefan Fedor z Niagara Falls.

Bratr Fedor byl jeden z těch starých průkopníků, kteří se vlastní silou a houževnatostí dopomohli slavného postavení zde v Kanadě, a byl též jeden ze zakládajících členů ČSNS v Niagara Falls, kde byl dlouholetým tajemníkem místní odbočky.

Zesnulý zanechává po sobě vdovu Annu Fedor se šesti dětmi, které jsou ale velmi slušně zaopatřeny a dokonce mají již i své rodiny.

Vyslovujeme upřímnou soustrast pí Anně Fedor nad úmrtím jejího manžela a Tobě milý Štefane: budiž Ti kanadská země lehkou.

Tvoji přátelé z Niagara Falls a z Hamiltonu.

Z prvního "Československého Dne" v Kanadě v roce 1941. Manifestační průvod Chathamem byl působivou ukázkou životnosti naší krajanové větve a její věrnosti k ideálům demokracie. Torontskou delegaci vedou zaměstnanci firmy PRENCO, kteří byli jednou z neaktivnějších složek kanadských Čechoslováků během II. světové války.

Ze zdařilého zahájení výstavy tří českých malířů v Mezinárodním ústavu 709 College Street. - Zleva: dr. Jaroslav Němec, Antonín Lněnička, Anna Škvorová, Jan Ruběš a Jaroslav Šejnoha. (Foto: Mirko Janeček)

TELOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL TORONTO 2

srdečně zve na

Verejné cvičení jednoty

SPOJENÉ S "PIKNIKEM"

V NEDĚLI DNE 18. ČERVNA 1961 NA "ŠTEFANIKTOWNU"

(Jihozápadně od Highway 27 & King-Vaughan Town Line)

PORAD:

Žactvo a dorost: prostná, nářadí a různosti. Muži a ženy: nářadí a prostná.

Volejbal — Závodivé hry — Tombola — Večer táborák

Občerstvení — Obědy a večere — Buffet

Reprodukována hudba k tanci a poslechu - Vstupné 75¢ (mládež zdarma)

Nový kostel sv. Antoníčka v Chathamu, poutní středisko kanadských krajanů. — Projektantem stavby byl známý torontský krajan architekt František Štalmach.

Kostel sv. Antoníčka nad Blatnicí na Moravě, jedno z nejznámějších poutních středisek ve staré vlasti, kam zvláště v těchto dnech zalétají myšlenky nás všech.

Sv. Antoníček, patron chathamských krajanů. Duchovním správcem Osady je oblíbený Rev. P. L. Gaborik, C.C., který dříve působil na Batawě.

Bratr František Němec, čestný předseda ČSNS v Kanadě, s chathamskými krajany Antonínem Vajdíkem a Petrem Pelíškem při kladení věnce k pomníku padlých v Chathamu při pouti k sv. Antoníčkovi před dvěma lety.

Jako při poutích k sv. Antoníčkovi ve staré vlasti, je i v čele průvodu krojovani šohajové na koních. První "Československý Den" v Chathamu zdůraznil, že krajané usazení v této oblasti nechtějí zůstat stranou. Důstojným pokračovatelem tohoto "1. Československého Dne" jsou dnešní poutě, ke kterým se sjíždějí krajané všech náboženských vyznání.

Ukázka moravských lidových krojů. Každoročně se při pouti k sv. Antoníčkovi pořádá soutěž o nejkrásnější kraj, které se účastní naše krajanská mládež ze širokého okolí Chathamu.

Vkusně upravené alegorické vozy budily značnou pozornost diváků. Nápis zdůrazňoval požadavek osvobození Československa ze žha nacistické tyranie.

K ZLATÉMU JUBILEU SVATÉHO KNEŽSTVÍ ARCIBISKUPA DR. JOSEFA BERANA

Dokončení se str. 1

Jako arcibiskup dovršil svoji činnost kněžskou. Vždyť biskupské svěcení jest vyvrcholením apoštolské moci v duši Bohem vyvolené a Bohu zasvěcené. Autoritou i mocí svého úřadu dal větší váhu své práci. Jako arcibiskup kráček na hrad do chrámu sv. Víta u vědomí, že bude brzy třeba chránit svěcení ovečky proti novopohanskému hmotářství, které popírá Boha, nesmrtelné duše, Spasitele Ježíše Krista. A zde se táže: "Jak bojovat proti tomu?" Dostává se mu odpovědi jasně od světe, jehož lebkou, tělesnou schránku duše, nesou pevně jeho ruce. Náš jubilar po příkladu svého předchůdce sv. Vojtěcha volil kráčet ve slépejích Kristových a jeho příklad vyzývá nás dnes všechny, abychom se snažili o dokonalé následování Krista ve svobodném světě.

Kdyby náš jubilar mohl dnes svobodně promluvit, pak by řekl v podstatě totéž, co nedávno zdůraznil při audienci sv. Otec Jan XXIII.: "Třeba nám všem v dnešní době křesťanství prožívaného v plnosti a to s vytrvalou stálostí. Chceme mít statečné muže a ženy, kteří žijíce uprostřed světa jsou v každém okamžiku připraveni bojovat pro svou víru, za zákon Boží, za Krista, bojovat ne mečem a atomovými zbraněmi, nýbrž slovem i duchem, skutkem i ctnostným a příkladným životem.

My katolíci musíme být Bohu vděční za arcibiskupa Berana a za všechny věrné biskupy, kteří stejně jako on, trpí. Ale protože činnost a práce na poli církevním u arcibiskupa Berana přenesla se v jeho životě nutně i v oblast národní, potom je samozřejmé, když pozorujeme, že celý národ chce vzpomenout s vděčností tohoto odda-

REV. P. LONGIN GABORIK C.C.

ného syna své země a důstojného nástupce sv. Vojtěcha.

Nechť jeho vzácný příklad a příklad všech věrných biskupů, kněží

a laiků pro svou víru, povzbudí nás při pouťi do Chathamu, abychom v jejich duchu věnovali vše nejlepší službám Církve i státu, národu a vlasti.

Z DĚJIN NÁRODNÍCH KROJŮ

Nejstarší písemné záznamy o lidovém umění a selských krojích pocházejí ze 17. století. Na sklonku tureckých válek propukla epidemie na jižním Slovensku a v okolí Vídně a tato okolnost donutila císaře Leopolda I., aby svůj dvůr přeložil do Prahy. — Hlavní město Čech se stalo hned jevištěm starodávné slávy a lesku, společenského života, umění a zábavy vznešené společnosti. Tak se na Pražském hradě pořádala též dvorská bál, jehož ústřední scénou byla selská svatba. A vyslanci i jiní hosté z dalekých zemí nemohli zastít svůj obdiv nad malebnými a skvostnými kroji. Španělský vyslanec byl oblečen v českém kroji a český šlechtic Slavata se přítomným představil v kroji francouzském. Ani šlechtické dámy neodolaly, aby se neozdobily brokátem, výšivkami a mašlemi českého lidového kroje.

Na počátku století osmnáctého — snad následkem předcházejícího seznámení císařského dvora s českým lidovým uměním — byla ve Vídni novinkou Hanácká opera a jiná představení, jejichž děj tvořila slavnost venkovského života na Moravě: svatba, dožínky, vinobraní. Učinkující byli ovšem oblečeni ve slováckých krojích, hýčících čarokrásně nesčetnou spleť barev.

V létě 1750 navštívila císařovna Marie Terezie české země. K této příležitosti bylo dokonce úředním dekretem nařízeno, aby se všude venkované zúčastnili slavnostního uvítání v nejkrásnějších krojích a mladé dívky aby si ozdobily hlavy korunkami spletenými ze zlatých klasů, kvítí a bohatě vyšívaných mašlí.

Racionalista Josef II. neměl pro "zbytečné" zdobení šatů pochopení, ale v roce 1792 byla Praha jakoby

poseta květinami: Leopold II. byl korunován českým králem a k této slavnosti přispěly krojované skupiny ze všech koutů země. Nejskvělejší ukázkou národních krojů byla slavnost ve Stromovce, kde v přítomnosti nového krále bylo oddáno šestnáct krojovaných párů z různých krajů českého království.

Na počátku devatenáctého století přibývá celá řada záznamů o významných slavnostech národopisných, z nichž největší byla u příležitosti korunovace Ferdinanda a jeho choti Marie Anny r. 1836. Bylo to v době romantického vzrušení, zvýšeného zájmu o přírodu a o projev čistého citu. Přesvědčení, že budoucnost patří jen těm, kdož jsou nejbližší základní životní síle přírody, soustřeďovalo víc a víc pozornost k venkovskému životu a ke kulturním projevům pramenícím v lidu. Také radost z větší svobody, kterou si čeští a moravští sedláci vydobývali, projevovala se v hýčlivých barvách krojů a v bohatém oblečení.

Znenadání se nahodila příležitost, kdy se lidové kroje staly též nositelkou státně-politické myšlenky celého národa. Bylo to pořádání světových výstav. České a moravské národní kroje sklízely jeden úspěch za druhým. Největší slávy si vydobily naše kroje v Moskvě r. 1867, v Paříži, v Petrohradě, v Londýně a v Chicagu. Účast na světových výstavách, o nichž měli největší zásluhu Josef a Vojtěch Náprstkové, znamenala přímý konflikt s rakouskou vládou. Tato chtěla, aby náš etnografický pavilón byl presen-tován jako místní svéráz Rakousko-Uherska, pořadatelé však prosadili, že československé oddělení bylo na výstavách samostatné jako umění a veřejný manifest celého národa. — P.M.

CHATHAM VÁS VITÁ

Bližící se pouť 17. a 18. června ve znamení mimořádného významu. — Jubileum pražského arcibiskupa dr. Josefa Berana pod záštitou církevních hodnostářů.

Krajané v Chathamu a okolí pohližeji s uspokojením a zadostiučiněním zpět do minulosti na pionýrský život, který byl těžký, započatý s holými rukama. Co nás posilovalo? Pevná víra, neochvějná láska k vlasti, k rodnému moravskému Slovácku, kde jsme vyrůstali v krásné hýčlivých barev národních krojů. Také rozvaha a usměrňování našich lidí pomáhaly překonat obtíže a dosáhnout zde v nové zemi výsledků, na něž jsme právem hrdí. Naším heslem bylo a je "Sloužit Bohu, Církvi a Národu".

Bližící se pouť svatoantonijská vzbuzuje v nás všech vzpomínky na domov, na mladá léta. Vybalo to opravdu tak, jak vystihli jedinečným způsobem malíři Frolka a Úprka. Ve svých představách prožívám znovu a znovu slavnostní neděle, vidím pátera Zibala, kterému jsem ministroval, kdykoliv přijel k nám do Vnorov na prázdniny: zůstalo po něm mnoho knih, v nichž je popsán temperament našeho lidu. A vzpomínám na dr. Žúr-

ka, který organizoval omladinu. Což zmíním-li se vám o arcibiskupovi dr. Antonínu Stojanovi! Už jako kroměřížský probošt býval u nás, dosud slyším zvučný jeho hlas "Jižní Moravo, na tebe spoléhám!" Také ten lid u nás na Slovácku nezklamal. I my na Chathamsku jsme odchovanci tatínka Stojana a zůstáváme věrni tomu, čemu on nás učil a jak nás ty naše dobré maminky vychovávaly.

V národopisné části připravované slavnosti v Chatham vzpomeneme na mohutný I. Československý den, který se konal u nás před dvaceti lety roku 1941, kdy rodná zem trpěla bezohledným útlakem nacistických okupantů. Krajanská Kanada i oblasti Spojených států pamatují na tento nástup, ukázněný a sebevědomý. S krajany a národními pracovníky, kteří se sjeli z daleka, šli jsme v dlouhém průvodu do kostela, abychom vyprosili pomoc našim doma. Se stejnou vroucností učiníme tak zase v pevné důvěře, že nás Všemohoucí neopustí.

Mnoho vzpomínek, mnoho nepomíjejících hodnot bude obsahovat letošní pouť u sv. Antoníčka. 50 let — zlatého jubilea kněžství se dožívá v těch dnech primas český, arcibiskup dr. Josef Beran, který žije kdesi v komunistickém Československu na neznámém místě jako vězeň. Neoslaví své posvátné výročí svobodně ve velechrámu sv. Víta za přítomnosti zástupců, ale my je slavíme můžeme a budeme. Ti, kteří již u nás v Chatham byli, budou jistě mile překvapeni, jak jsme za rok opět zvelebili a okrášlili kopec sv. Antoníčka. Program slavnosti bude bohatý, nikdo nebude litovat své cesty.

Chatham se stává střediskem krajianského spoluzití ve správném pojetí. Brázda, která byla námi vyorána, přináší úrodu. Šťěstí, blaho a spokojenost nevyrostají z materialismu, ale z ideálů, jimiž chceme posílit duchovní život, kterého je tolik zapotřebí v dnešním světovém chaosu.

Na shledanou s Vámi všemi na pouť u sv. Antoníčka 17. a 18. června!

Za osadní výbor vás zve:
Antonín Vajdik, předseda.

CHURCHILL

Severný přístav Manitoby

(Canadian Scene) — Churchill, kanadský přístav na západním břehu Hudson Bay, který je východním místem pro obilí Manitoby na cestě do zámoří, sa v nejbližší době dožije rozšíření svých loďařských zařízení v důsledku prebudování přístavu v hodnotě 2,255.965 dolarů, které bolo nedávne ohlášeno vládou v Ottawě. V roce 1959 Churchill postavil nový rekord v tonáži spracované v nedávných letech. Obilí stále ešte je tam najačším vývozem — dakých 21,787.125 bušelo prešlo týmto prístavom v roku 1959, okrem dakých 110.000 bušelo krmiva. V roku 1960 tieto číslice poklesly, lebo sa v minulom roku predalo európskym záujemcom iba málo pšenice.

Zatiaľčo plavebné obdobie je krátke v tomto severnom prístave a trvá iba tri mesiace, od pozdneho júla do pozdneho októbra, predsa len ním prechádza tovar v takých množstvách, ako 69.000 tún petroleja pre severské vojenské základne. Ministerstvo národnej obrany uskladňuje petrolejové výrobky v Churchilli a rozváža ich ztadiaľ na linku "DEW", túto vzdialenú radarovú linku, ktorá sa ťahá po vrcholku severoamerického kontinentu. Koncentrovaná niklová ruda (dakých 22.000 tún), bola sem minulého roku dovezená pobrežnými loďami z Rankin Island, kde sa nachodia bane v North Rankinu na západnom pobreží Hudson Bay a severo západnom území. Skoro všetok dovoz do Churchillu prichádza z Veľkej Británie a mnoho ide ztadiaľ po železnici "Hudson Bay" do južne položených miest v Manitobe. Rôzne náklady určené pre RCMP a pre predajne Hudson's Bay Company na severu tiež prechádzajú cez Churchill.

Ladý plávajúce v Hudson Strait a v Hudson Bay často prechádzajú plavbe loďí prichádzajúcich do vnútrozemia. A v dôsledku toho, keď počasie konečne zvíťazí nad ľadom, čakajúce loďe sa ponáhľajú do Churchillu a prichádzajú v celých skupinách. Ich vykladanie bolo doteraz zpomalené nedostatkom prístavných zariadení, ktoré dovolovali súčasný prístup iba trom námorským loďiam a jednomu pobrežnému plavidlu. Zariadenia plánované pre rozšírenie prístavu dajú prístup ďalšej loďi. Bude tiež zavedené zvláštne miesto na opravy a prehliadky, a tým bude viac miesta pre nakladanie obilia.

Prístav Churchill, ktorý bol otvorený v roku 1929, je, keď si spomenieme na dávnejšie predstavy o tak zvanom nedosažitelnom severu, dob-

ZE SVETA

★ T. Achilles, architekt obranne sústavy NATO, byl jmenován ředitelem nového amerického operačního střediska pro otázky studené války. Středisko podléhá přímo americkému ministru zahraničí.

★ V Malajsku bylo otevřeno několik výcvikových táborů pro americké protipartyzánské oddíly. Výcvik se provádí pod dohledem britských specialistů.

★ Z několika zdravotních inspektorů, kteří přišli do ubikací obyvatelů v Miami proti-castrovými uprchlíky, se vyklubali agenti dnešní kubánské vlády.

★ Eisenhower přiznal, že dosud nečetl knihu nazvanou "Tři roky s Eisenhowerem," kterou těsně po válce napsal jeho válečný adjutant kapitán Harry Butcher.

★ První vojenskou jednotkou, která rázně vystoupila proti gen. Challe a jeho stoupencům při nedávné vzpouře v Alžírě, byl pěší pluk poblíž letecké základny Blida. Minulý týden bylo oznámeno, že tento pluk bude rozpuštěn — pro značnou komunistickou infiltraci.

★ Braj Kumar Nehru, bratranec indického premiéra, se má v brzké době stát indickým velvyslancem ve Washingtonu.

★ Ani jeden čínský delegát v Ženevě nechodí na konferenci o Laosu ve vojenské tunice, kterou propaguje Mao Tse-tung. Všichni jsou ustrojeni podle západní módy.

★ Osamělý americký letoun typu U-2 fotografoval letecké a raketové základny na Kubě těsně před zahájením vyloďovacích operací proti-castrovských exulantů.

★ Podle nových zákonů o černém obchodování, krádeži státního majetku a padělání bankovek, může být každý sovětský občan postaven ke zdi a zastřelen. Zostření zákonů oznámil svět státní prokurátor gen. Roman A. Rudenko a dodal, že cílem je vyhlazení zločinnosti v SSSR.

V květnu t. r. byl v Rockford College, Rockford, Illinois, uspořádán "Folk Dance Festival", na který bylo pozváno šest tanečních skupin. Předvedeny byly lidové tance polské, německé, italské a jiné. Českou besedu, kterou naevičila učitelka slečna Marie Kněžová, zatančilo 24 žáčků čs. školy Aloise Jiráka v Berwynu, Illinois.

V příkladem meniaceho sa obrázil širých kanadských severných oblastí. Tieto zmeny byly rozhodné vychýlené veľkým rozmachom baníctva (nikel med), ktorý sa teraz odohráva v severnej Manitobe.

Z ČESKOSLOVENSKA

♦ Zavádí se t. zv. noční léčení, hlavně v továrnách. Aby čs. občané mohli ve dne pracovat a v noci se léčit.

♦ Čs. letecký průmysl má do konce roku dodat do SSSR 120 letadel typu "L-200-D". Hodí se hlavně na poštovní a sanitní službu.

♦ "Cesta Světla" od J. A. Komenského vyšla znovu v Praze.

♦ List "Práce" se pochlubil, že v ČSSR je dnes celkem 776 "soudružských soudů," kde se projednávají přestupky proti pracovní disciplíně a případy sabotáže proti socialistickému hospodaření.

♦ V Praze zemřel herec V. Boček a filosof dr. V. Navrátil.

♦ Kritika přijala nadšeně pohostinská vystoupení švédské královské hudební školy ze Stockholmu.

♦ Čs. parlamentní delegace byla přijata japonským císařem.

♦ V Jičíně dostal 2 roky žaláře Alexander Šmejkal, "pro vedení party reakcionářů, jež chválila západnický způsob života a tupila čs. socialistický řád."

♦ K 100. výročí indického básníka R. Thákura uspořádali v Praze slavnostní koncert.

♦ Čs. filmová de-

legace dle na několikátý denní návštěvě v Havaně. Byla přijata premiérem Castrem.

♦ Přes půl milionu čs. občanů si prý předplácí sovětský tisk.

♦ Před soudem v Českých Budějovicích stál rolník Jan Broukal. Dostal za "válečnou spolupráci s Němci a zemědělskou sabotáž" 8 let. Jeho manželka byla odsouzena na 5 let do žaláře a oba ztratili všechny majetek.

♦ Lužický národní pracovník dr. Mínek navštívil ČSSR v průvodu východoněmeckého spisovatele S. Heyma.

♦ Čs. tisk přešel mlčením odsouzení čs. špiona v Západním Německu. Bývalý poslanec bonnského parlamentu byl chycen při předávání zpráv čs. zpravodajským agentům a odsouzen za zradu na 15 let žaláře.

♦ Čs. pošta vydala k 40. výročí založení Komunistické strany Československa šest druhů známek. Strana trvá o 40 let déle než by měla. . . . Oslav v Praze se zúčastnily všechny satelitní delegace, mimo čínské a albánské.

♦ Na Slovensku se staví nové nemocnice v těchto místech: Bardejov, Kežmark, Král. Chlumec, Poprad a Stará Lúbovna.

♦ Ilava dostane sochu party-

zána, kterou vytvořil sochař Kompáněk.

♦ V Telči budují "Gagarinův háj". Má mít 13.888 lesních stromků.

♦ Pardubická dostihová dráha má být upravena v rámci 3. pětiletky. Dostane dvě nové tribuny, každou po 7.000 diváků.

PETR BRAUN B.A.

K řadě krajanů, kteří ke cíti celé národní větve v Kanadě vynikli ve studiu, připojil se mladý a nadějný Petr Braun z Hamiltonu, Ont. — Š nejlepším prospěchem skončil studia na Western University v London, Ont. a dosáhl hodnosti B.A. — V příštím školním období bude vyučovat na Guelph High School. Blahopřejeme novému graduantovi a s jeho rodiči se těšíme z dosaženého úspěchu.

Členové odbočky ČSNS v Hamiltoně.

WINNIPEG: Odbočka ČSNS a The Canadian Czechoslovak Benevolent Association pořádají v sobotu dne 3. června 1961 taneční zábavu a kácení máje v sále ČSPJ, 154 McKenzie St., Winnipeg.

KULTURNÍ ZABĚRY

KOSMICKÝ ZVON

jgp

Nad zemí
zvony
větry vanoucími od severu,
stěh tence tavených v modrých ohních
polárních
v syčící pisky saharů.

Zvon!
Průzračný přiklop země;
stěsnaných prostorů průsvitná záření.
Kmita křiků práčích;
nezvučných tonů brodidlo.

Zvon
z kovu světla okruženého stíny,
božskými vlákny připjaty k hřideli
nekonečna,
rozechvíván údery tisíce úzkostných
srdcí
zní, zvoni, zvučí
klenbou věžných výšek vytesaných
z pršných mlh
harmonii
kosmického ticha
nad hlavami ohluchlých poutníků.

KRAJEM ŽELEZNÝCH HOR

NAPSALA JARMILA DVORÁKOVÁ

Pokračování z min. čísla
Jindřich se rozpovídal. Ano, ví, že se musí ještě hodně učit, umí opravdu málo, byl by jako ztracen mezi ostatními se svými skromnými začátky. Co vlastně až dosud namaloval? Pár akvarelů a několik obrázků olejem, plátnka jako dlaň na tlustých rámech, vypílaná a uhlazená, jak to žádal pan profesor. To je ještě málo pro velký, širý svět. Dosud nic neviděl, neviděl ani pořádné obrazy, jen několik reprodukcí v časopisech, kradí prohlížených. To byla zkrušující skutečnost. A přece krajina kolem chtěla být zachycena na velkých plátnech, živými barvami a smělymi tahy, přece palčivá touha po malování okrádala ho již dlouho o všechny klid, přece tužil něco, co nemělo ještě ani podoby, ani barvy. Ale s tím, co umí, se nemůže odvážit ven. Slávce ho bylo líto, když viděla, jak sesmutněl. Těšila ho! Vždyr příroda je krásná i tady u nich, kolem Župandy, dole v Běstvině a za kopcem v Počátkách. Nemusí toužit jítam a nemusí se vymlouvat, že jinde by maloval lépe. Jako již tolikrát mu ukázala, že tady krásněji než dole v Čáslavi, jen se zakoukat, zvyknout si a pak se nebát a chytit štětec a malovat tak, jak srdce zpívá. To musí být v něm a okolo něho, tomu se nikde nenaučí. Nejde to hned, musí se učit, zkoušet, kazit pláma a barvy, hodně a hodně jich pokazit, než něco dokáže. Bylo by tedy nejlépe, kdyby rok, dva i více zůstal doma na Župandě a jenom maloval. Ještě ani pořádně zdejší kraj neviděl, neměl čas.

A hned si kouzlili, jak to bude krásné, až budou stále spolu, zapomeneli na všechno a jen si libovali. "Počkej, budu malovat, nebudu naříkat, nebudu ochabý a omrzlý, pořádně se do toho zkusím a uvidíme, co z toho udelem!" A Slávka rozjařen: "Zavedu tě na všechna místa našeho kraje, prolezeme spolu každý koutek, počkej, to uvidíš, a poznáš teprve, co jsou Počátky a Mičov, Doubravka a Chrudimka Lichnice a Kozi hřbety. Mnoho jsem takhle prochodila sama, raději dál od lidí. To víš, člověk má své bolesti i strasti a ta boží příroda nejlépe ukonejší. Mne ukonejšila, tebe probudí k malování. Jen tady najdeš sebe, jen tady se ti práce bude dařit!"

Slibovali si do nekonečna, snili a radovali se, skrčení na kvetoucí mezi za vysokým obilím, až pak najednou, jako když střílí mezi vrabce. — Co tatínek! Tatínek, který tak nerad vidí, že Jindřich dbá víc o muziku, knihy a obrázky než o to, aby ve škole vynikal nade všechny, který si přeje, aby měl po maturitě přesný plán, čím chce být. Tatínek, který stále tajně doufá, že se Jindřich rozhodne pro vojenskou akademii, jak se sluší a patří na syna takového otce. Tatínek nikdy nesvolí, to raději Jindřich bude musit z domu. Zesmutněli nyní oba. A jako v souhlase s jejich změněnou náladou, přikryl náhle slunce zašedlý mrak, obloha se zatahovala. skřivan utíchl a zapadl někam do žita. Pole se rozvlnila prudkým větrem a na cestě od župandy se zvedl prach. Točil se v koloučích a vítr jej zanesl až někam nad kveřící jetelínu. Vypádko to na bouřku. Seděli a přemýšleli.

Ne, tatínek by opravdu nepřežil, kdyby se Jindřich chtěl stát malířem. Nebude milosrdný k synově volbě povolání. Vždyr i on má maturitu a pohřbil kdysi před lety nějaký svůj sen, nějakou chlapeckou touhu, čím chce být. Život i jeho ošidil a rozhodl jinak. Bojoval za své, utekl z domova,

aby nemusil být knězem, ale neprchl do volného světa blíž svým tužbám. Dostal se do náruče kruté skutečnosti, která ho vyléčila. Zabil v sobě všechny mladé touhy tak dokonale, že nebude mít pro Jindřicha nejmenšího pochopení. Brání mu v tom ješitnost, věčná lítost cizáckostivého člověka, že nemohl svého vzdělání použít k tomu, aby se skutečně vyvíjel nad ostatní. Vždyr čtení mohl být každý a nemusel mít maturitu. A proto si bude dnes přát, aby syn byl profesorem, snad bude Jindřicha nutit, aby šel na vojenskou akademii, i když ví, že se na to nehodí. Má někde v hloubi myšlenek své plány s Jindřichem a skrývá tam proň při nejmenším generálskou hodnost a jistě i nějaké významné místo pro sebe, otce slavného syna. Ne, tatínek nikdy nesvolí, tatínek by nepřežil, kdyby se Jindřich chtěl stát malířem. . .

A přece svolil — vlastně trpěl Jindřichovo rozhodnutí, nikdy nesmířen. Jako ztvrdlý maminciný ruce pro jemný vzor ozdobného přehození, tak i tatínka život připravil o směle plány. Uzavřel je v sobě, hluboce zraněn zklamáním, jehož se dožil na dětech, a nikdy je nevyšloval. Jeho zklamání bylo těžké, těžké jako balvan, větší než láska, pokrylo jak náhrobní deska všechny jeho sny a plány prudkému člověku, kterému se celý život neústupně skutečnost stavěla do cesty. Zestárl pod ním a zhrostejněl. Pak už to byl jen starý muž, který miluje přesný pořádek ve svém domě, má rád jídlo a rád si čistě chodí a jen někdy při černé hodině, zachvácen náhlou sdílností si zavzpomíná. — Jak potom tatínek vyžadoval, aby se mu každý obdivoval a poslouchal ho, jak býval do krve uražen, když maminka někdy usnula unavena prací při jeho vyprávění. . .

I na Jindřichově malém portrétu, který visí u kamen, je to starý muž, jehož pohled, upřený někam mimo pozorovatele, je bez zájmu. Slunce klouže po prostém rámu, ozaruje i mížku kamen z bílých polévaných kachlí, jako na památku večerních sezení, kdy zálila do ztemnělého pokoje a kreslila ohněm vytepaný vzor maminciny papuce, podšité beránkem. Hodiny, zdobené vyřezávanými dubovými listy, jejichž kukačka kuká dvakrát každou hodinu, tiše odmítají čas, který protéká prázdnými po koji. Obrazy se sem ani nehodí, do této důkladné počestnosti bez složitosti krásy, mezi staromódní nábytek nemotorně rozestavěný podél stěn, jejichž zažloutlá barva je bezvýrazná. A opravdu vlekou za sebou stísněnost malých světnic, malodušnost, kterou vnukají denní drobné rány i lidem, kteří jsou velcí srdcem. — Spíš by sem patřil jen náhodně poděděný obraz, Madona nad lůžkem nebo zasklený portrét císaře pána. Ale nad rozeschlými skřínkami, napěchovanými starým šatstvem, visí studie děvčátek k Jarní písni, u propadlého lůžka, do něhož už léta nikdo neulehl, jarní Běstvína, omytá dubovým deštěm a vedle bílé oblaka nad polní cestou, rozmoklé kamenické oranice, letní slunce pod jabloní, opukový úval v horkém vzduchu. Jen jeden obraz je pln tísňivé nálady, smutný a chmurný až do děsivosti. Je na něm černý sléz, rozkvétající ještě dnes pod okny ložnice, kde jej tísňí starý jasmin a růžový keřík na tenkém kmene s košatou korunou, těžkou květy. Černý sléz. Jaké smutné léto! Jako před bouří, před strašnou přírodní katastrofou, která tíží v hrozně předtíse celou zemi. Obloha nízká těžkými mraky a

červené květy krvácejí do trávy jako rány.

"Je v tom Mnichov!", prohlásil Jindřich o rok později a postavil obraz do kouta malbou ke stěně. "Je v tom tolik Mnichova, že se na to nemohu ani podívat." Založil Černý sléz, jako založil a ukryl i ostatní obrazy z té doby, aby je neměl na očích. V Černém slézu skrýval však víc než špatně pochopené a zažité vlivy. Skrýval i kus svého citového života, na který nerad vzpomínal, když mu s jarem příštího roku vykvetla láska, již oželelá a oplakaná, novým květem. Smířil se s Lídou a šťastně citovou pohodu, nezkomal kořeny vzájemných vztahů. "Vždyr se nežením," mával po každé rukou nad vlastními pochybami, nechť se si ničím kalití májovou dobu své lásky, "ani bych ženu svým malováním neuživil." Teď bylo dobře, protože chodily z Prahy dlouhé dopisy, psané úhledným skoro krasopisným, trochu pedantickým písmem, malé obálky, jejichž vůni žárlivá Slávka poznala na dálku jako větrící ohař. Teď bylo dobře, když Jindřich chodil listonosi naproti až k lesu nebo běhal s dopisy dolů do vesnice. Nabyt by je svěřil nikomu. A jak je krásil a zdobil, hned přidal kresbičku, hned otočil psanou stránku květinovým rámcem.

Ale tenkrát bylo hůře. Tolik se toho nashromáždilo v ten den a tolik toho vložil do Černého slézu! Nebylo to nic nového, byly to staré bolesti, věci staré i kolik let, jež se mu teprve nyní plně odhalily a doplnily jedna druhou.

Léto vrcholilo, uvadlé květy byly pokryty prachem a potůčky kolem studánky vyschly. Byla tak polovina prázdnin, žně přede dveřmi, noci byly teplé a slunce vstávalo ráno ze svého horkého lože již umdlené. Paseky se hemžily ještěrkami a na holých stránkách Kozích hřbetů se objevily zmlje. Ale pro Jindřicha byla příroda mrtvá a pustá, dráždila ho a děsila. — Byl ochrnut horkem a vším, co se v něm již od jara hromadilo a tlačilo ho. — Už nemaloval — byl v koncích. Už přes měsíc nemaloval. Nevěděl co a jak. Byl vypnahlý, měl prázdné ruce, jejichž prsty upocené vedrem se lepily ke štěpci, prázdné srdce; jeho touha odešla, zmizela. Nevěděl jak dál — protože tak, jak maloval na jaře, to dál nešlo. Přemýšlel mnoho, ale srdce bylo tiché. Ani jednou nezabušil rozčilením jak po překotném chvatu, ani jednou se nepohnul neobratné ruce, náhle okřídlené touhou nad paletou. Pracoval málo a těžce, nebylo to malování, jak je znal z dřívější, byla to vysilující bolestná námaha. S létem toho docela zanechal. Jen přemýšlel, v čem to vězí.

Neměl s kým se poradit. Tatínek s maminkou se mu vyhýbali, přesvědčeni oba svorně, že jejich Jindřich má nějakou vadu. Splnili jeho vroucí přání a poslali ho do ciziny, domnívajíce se bláhově, že bude obyčejně, po lidsku šťasten. A on teď chodí s očima nevyspalými a tváří strhanou, postavá nad políčky sluncem vyprahlými, kde zrající klasy v žáru pukají a chrpy jen stěží živoří v hluboko rozpraskané půdě. Prohlíží trnitá křoví a hledá hnízda tuhyků, těch ptačích lupičů a vybíračů cizích hnízd, pozoruje celé hodiny veveřčí mrtvolku hemžící se červy. Dál ho do ciziny, aby se učil a poznal svou práci a nemusil už naříkat — a hle co on maluje: vyprahlou poušť, posetou mrtvolami s průvodem psanečů, útrapami zmořených, sám sebe nahého pod stromem, štěpy podivně okleštěné, jaké tu ani nerostou. "Nic se mu nelíbí kolem Župandy," říká Slávka, která už dlouho mlčí "Počátky jsou mu hloupou vesnicí," utěšené slunce "fádní scénérii," opakuje jeho slova a zlostně křičí nos. "Vždycky vystačil na zdejší krásu s češtinou a najednou je samé cizí slovo, pomalu mu člověk ani nerozumí. Naučil se tam jmenovat věci cizími jmény, cílí jinak a dívá se jinak, nerozumíme si již."

Léto je parné a bouře nepřichází. Všichni po ní touží. Žábv dole v rybníci i plácí v křovinách, hledající o poledních vodou se zobáčky otevřenými, popraskaná země i rybníček v zahradě, který už docela vyschl. I Jindřich po ní touží. Jako by i jemu měla přinést vysvobození z jeho tísne.

Pokračování příště

MONTREAL: Na valné hromadě odbočky Montreal byl zvolen předsedou br. dr. Fr. Stein, a jednatelekou sestra A. J. Dubská.

NEKULTURNÍ ČSSR

Řada čtenářů krajského tisku i členů SVU projevila v dopisech tisku věmu referentovi přání, aby Tisková služba SVU aspoň čas od času informovala veřejnost o tom, co se děje na kulturním poli u nás doma, v Československu. Nuže, vyhovujeme tomu to přání aspoň hrstkou informací:

Další velký nakladatel zlikvidován
Trestní zákon ČSSR ustanovuje, že bude potrestán odnětím svobody až na pět let, kdo v cizině rozšiřuje nepravdivé zprávy o poměrech v republice. Zákon to neříká, ale jistě míní nepravdivé zprávy, kterými se republika ostouzí, a ne nepravdivé zprávy, kterými se režim oslavuje; jinak by lidé, odpovědní za vládní propagandu nevyšli z kriminálu. Kdo však dnes rozšiřuje nepravdivé zprávy o poměrech v nynější republice, neublíží jí ani při zlém vůli tolik jako ten, kdo o těch poměrech rozšiřuje pravdivé zprávy. Není třeba vymýšlet si něco, je možno jen litovat, že nejostudnější je, co o svých poměrech hlásí režim sám ve svých novinách.

Tak se na příklad podívejme, jak "noví lidé" zacházejí s "bývalými lidmi." Čelí jsme z pražské soudní síně, kde byl odsouzen na půltřetího roku do vězení se zirátu občanských práv, a o co šlo asi komunistům nejvíce, se zabavením veškerého majetku, bývalý nakladatel Václav Petr. Zač byl odsouzen, to se z novinářské zprávy celkem nedovíte, neboť tam čtete jen, že jako správce znárodněného antikvariátu přijal pro tento antikvariát, ne pro sebe, nabídku cenné knižní kolekce, jejíž majitel ji však prodával jen pod podmínkou, že mu bude kupní cena vyplacena celá najednou a ne ve splátkách, jak prý to žádá platný předpis. Václav Petr prý tento předpis obešel, aby knihy dostal, tím způsobem, že je kupoval jakoby od většího počtu prodáváčů, snad fingovaných, aby směl celou cenu vyplatit ihned. To se dověděl jakýsi ničema, který pak k Petrovi přišel jako domnělý úředník prokuratury, aby na něm s úspěchem vydíral úplatek za to, že ho nedá "z fleku sebrat", což je v policejním státě činná hrozba, které Petr podlehl a úplatek vyděračů zaplatil. Z lajdácké zprávy novinářské neumežeme není jasné, z čeho vlastně Petr byl obžalován a za co souzen, neboť v civilisovaném světě pokus spáchaný na neskutečném objektu — (na příklad pokus vraždy na polním strašáku mylně pokládán za živého muže) není trestný. Ale výše trestu nezanechává pochybnosti, že zde diktatura podle svého zvyku zase naložila s "bývalým člověkem" tak, jakoby o žádného člověka nešlo. A při tom vězte, kdo nevíte, šlo o člověka vynikajícího — šlo o Václava Petra, přítele, objevitele a věrného nakladatele velkého českého básníka Jiřího Wolkera!

j. s.

Kulturní drobnosti:

Ode dne, kdy Gagarin vzletěl do vesmíru, otiskují komunistické noviny i literární časopisy skorem vyhrané básně, opěvující (často až nechutně) tuto událost. Rýmovavky se nelíší mnoho od těch, které psali režimní básníci na Stalina, jeho fousy a lůlku. . .

Počátkem května měla premiéru v Tylově divadle nová hra básníka Fr. Hrubína "Křišťálová noc". Setkala se s úspěchem u obecnosti, ale režimním kritikům se nelíbila. Hrubinovi se prý nepodařilo vytvořit socialistické drama. Napadlo však stalinistické kritiky, že se básník snad o socialistické drama ani nepokoušel? Už v programu ke své hře autor říká, že chce nechat ořást vším starým a zlým — (snad myslil na stalinismus) a způsobit, aby se přes to přehnalá čistná bouře, jak v postavách hry, tak i v každém návštěvníkovi hlediště. — To jsou ovšem zajímavá slova, jestliže se jim správně rozumí. V hlavních úlohách této hry vystupují Olga Scheinflugová a Karel Hoeger. Jiná Hrubínova hra "Srpnová neděle" hraje se ve stejném divadle už čtvrtý rok.

V rekreačním středisku na Červeném Kameni konal se seminář mladé slovenské poezie. Účastníci z Čech hlasič obdivovali volnost, s jakou jejich slovenští kolegové diskutovali. Byli prý konkrétnější a otevřenější než je zvykem na podobných diskusích mezi českými básníky. Mezi mladými slovenskými básníky se prý projevuje více vliv polský než pražský, t. j. vliv rodné strany.

Nová husitská opera Julia Kaláše "Nepokoření" byla režimistickou kri-

tikou ostře odsouzena. V květinových "Literárních novinách" dokonce napsali, že Kalášova opera je dokonalým koncentrátem omylů a chyb současné operní tvorby a že prý málokteré dílo se postavilo tak dokonale zády ke všemu, čím dnes žijeme.

Od počátku května ze známých kulturních osobností doma zemřeli: Spisovatel Adolf Veselý, 75 let. Milada Topičová, překladatelka ze severských jazyků, 75 let. Jiří Horník, profesor pražské Akademie výtvarných umění, 45 let. Dr. Václav Navrátil, filosof a kulturní pracovník. Vítězslav Boček, herec městských divadel pražských. (SVU)

KONEC ORIENT-EXPRESU

Teď v květnu vyjede jednoho dne naposled z pařížského východního nádraží vlak, jehož trať určuje návštěvní cedulka, kde po východní stanici Paris-Est následuje několik jiných jmen až k velkému výraznému "Bucuresti" na konci. Naposled vyjede vlak, který nejen ta cedulka — ale i celá řada napínavých reportáží, povídek, novel románů a pak i filmů — zná jako "Orient-Expres".

Orient-Expres vyjel po prvé roku 1883. Spojoval vzdálený Paříž s evropským jihovýchodem — i když si během let volil různou cestu, jak se z té Paříže na balkánský poloostrov dostal. Jeho hlavní směrůvka ukazovala dříve k Budapešti přes Bělehrad a Sofii na Cařihrad čili Istanbul. Jedna větve mířila ovšem z Budapešti i na Bukurešť. Ta poslední větve přestála i válečné a poválečné rány politického vývoje, neboť cesta na Bukurešť byla přece jen snazší než průjezd Titovou Jugoslavií a stalinským Bulharskem do Turecka. A tak nad směrůvkou "Paris-Est-Bucuresti", visí nápis — "Orient-Expres" dodnes.

Ale, jak už jsme řekli, brzy dovisí. Nejpoulnější evropský vlak zahyne. Mezi pravou Paříží a tak zvanou "Paříží východu" se už přímo, bez přesezení, jezdit přestane. Každý rok se objevují v evropském jízdním řádu mezinárodních spojů nové expresní vlaky s novými jmény. Křížem krážem se na kontinentální dopravní mapě protínají, splétají a štěpí mezinárodní rychlíky mezi evropskými západem, severem a jihem. Můžete si dlouho vybírat v pestrém seznamu přímých expresních vlaků které spojují různé přístavy Severního moře se Středozemním, Skandinávií a Itálií.

A přece pracotec a král všech mezinárodních rychlíků — slavný i pověstný, veleznámý i tajemný Orient-Expres — dojde v květnu z Paříže do Bukurešti a z Bukurešti do Paříže naposled. Neboť tohle spojení nevede z evropského západu ani na evropský sever, ani ne evropský jih — ale na evropský východ.

Kdysi, před válkou, projížděl — Orient-Expres mezi Bratřslavou a dnešním Štúrorem i naší republikou. Tenkrát v něm převládali cestující, kteří mířili opravdu z Francie nebo z jižního Německa až třeba do Rumunska nebo do Turecka. Dnes — kdy se Československu Orient-Expres vyhýbá — se obecněstvo před maďarskou a pak rumunskou hranicí úplně mění. Snad by tu celou trať z Paříže až do Bukurešti mohl ještě hladce projet nějaký západní diplomat nebo východní vládní delegát. Ale i ti nakonec raději letí — než aby dva dny a dvě noci vysedávali ve vlaku.

Neboť v době kosmonautických pokusů už unavuje dávat se na maďarské, a pak znovu na rumunské hranici podrobně prohlížet jako eventuální pašerák nebo záškodník — a potom se pomalu vléci na posledním, rumunském úseku, kde mezinárodní expres klesá takřka na úroveň místního couřáku.

A tak ponesou koncem května cedulky na vlaku, který bude z Paříže vyjíždět k jihovýchodu, jen návštěvní "Paris-Est — Wien West". Ve Vídni bude konec — i když dál na východ od Vídne budou hlásat, jak teprve komunismus umožňuje skutečnou mezinárodní družbu.

Při čemž směrůvka s nápisem — "Orient-Expres" poputuje do sběru starého kovu. — T. R.

OPRAVA CHESTERFIELDU
A VEŠKERÉHO ČALOUNĚNÉHO
NÁBYTKU

PAVEL ČERNÝ

LE 2-0205 do šesté hodiny večerní.
Po šesté hodině večerní LE. 3-8138.

ZNÁČKA

DOBŘE SLUŽBY

STALE VÍCE LIDÍ V JIŽNÍM ONTARIU UZNÁVÁ, ŽE PŘÍRODNÍ PLYN

JE VÝHODNĚJŠÍ NEŽ OSTATNÍ DOMÁCÍ PALIVA A ŽE POSKYTUJE VĚTŠÍ

POHODLÍ

UŽÍVEJTE PŘÍRODNÍ PLYN PRO TOPENÍ, VAŘENÍ, CHLAZENÍ, SUŠENÍ PRÁDLA,

OHŘÍVÁNÍ VODY, SPALOVÁNÍ ODPADKŮ A CHLAZENÍ VZDUCHU

1911 UNION GAS COMPANY 1961
OF CANADA, LIMITED

SLOUŽÍ VÍCE JAK 230,000 ZÁKAZNÍKŮM V JIŽNÍM ONTARIU

Compliments of

Chatham Venetian Blind Company

J. L. JOHNS, Prop.

Office: No. 2 Highway E. - Tel. EL 2-1150 - Res.: 99 Faubert - Tel. EL 2-8028
P. O. Box 465

Manufacturers and Distributors: Venetian Blinds - Kaufmann Aluminum Basic
and Combination Windows and Screens - Aluminum Canopies and Awnings,
Custom Made - Overhead Garage Doors - Kaufmann Windows and Doors,
Modernfold Doors - Sterling

With Compliments of

Syd Kemsley Florist

317 Grand Ave. West

Chatham, Ontario

Compliments of

Len Jahnke Imperial Oil Ltd.

27 Snow Ave.

Blenheim, Ontario

Compliments of

Newton & Simpson

83 Tweedsmuir Ave. East

Chatham, Ontario

Compliments of

Chatham Leading Motels

• **KENT MOTEL - EL 2-4490**

• **CHATHAM MOTEL - EL 2-4670**

2 HWY EAST - CHATHAM

HEADQUARTERS FOR ST. ANTHONY'S PILGRIMS - CHATHAM, ONTARIO

Capri Furniture Co. Ltd.

26-28 KING STREET WEST

Chatham, Ontario

CONGRATULATIONS ON 20th ANNIVERSARY

Compliments of

ERIE BEVERAGE LIMITED

AUTHORIZED BOTTLER

OF

COCA COLA

UNDER CONTRACT WITH COCA COLA LTD.,

GET IT AT YOUR DEALERS

COMPLIMENTS

OF

Daniels Coal Ltd.

52 Thames St., Chatham, Ont.

PHONE: EL. 4-0630

With Compliments of

Est. 1945

PHOTOGRAPHY

WM. DOLAMORE

Weddings, Children, Graduation Portraits

Call EL 2-8810 - 219 Queen Street

AIR CONDITIONED CAMERA ROOM

Compliments of

Purity Dairies Limited

Windsor, Ont.

With Compliments of

CHATHAM CAMERA CENTRE

FOR ALL YOUR PHOTOGRAPHIC SUPPLIES

Cameras - Projectors - Tape Recorders - Rentals

Wedding Photography

Commercial - Industrial Photography

132 QUEEN STREET (NEXT TO LIBRARY)

Free Parking

Phone: EL 4-0710 - After 6: EL 4-4534

Greetings and Best Wishes

Gross Funeral and Ambulance Service

CENTRE ST. - DRESDEN

Compliments of

MANNING AUTOMOTIVE & MACHINE

83 CENTRE

SOKOLSTVO

ZÁVODY KANADSKÉHO SOKOLA

Kanadský Sokol, okrsek čsl. Sokolstva v zahraničí, pořádá každoročně na jaře, závody v nářadovém tělocviku. Letošní závody se konaly ve dnech 20.-21. května v Montreale, v tělocvičně Palestre Nationale. Závody měly vysokou úroveň, rychlý spád a napínavý průběh. Závodů byli přítomni oficiální zástupci kanadské tělocvičné asociace, předseda Capt. J. A. Gillanders a sekretář L. Waller, jakož i zástupci montrealských tělocvičných spolků a škol. Závod se konal ve dvou skupinách — v první, sokolské skupině závodilo celkem 43 příslušníků jednot KS z Montrealeu, Norandy a Toronta, v druhé skupině závodili hosté, v celkovém počtu 37 závodících, členů montrealského tělocvičného spolku Palestre Nationale, místních škol Immaculee Conception a St. George's School a dvě družstva kanadské armády.

Závod dorostu:

Závody byly zahájeny v sobotu odpoledne závodem dorostu. Ve skupině hostů zvítězilo v závodě mladších dorostenek družstvo Palestre Nationale před družstvem St. George's School, první místo získala Kathy Rheume, P. Nat. V závodě starších dorostenek zvítězilo rovněž družstvo Pal. Nationale před družstvem Immaculee Conception, první se umístila L. Waller, P. Nat. V závodě dorostenců zvítězil Andre Simard, Im. Concep. Ve skupině sokolského dorostu nastoupilo 14 dorostenek a 16 dorostenců z Norandy, Montrealeu a Toronta. V závodě mladších dorostenek zvítězilo družstvo Sokola Noranda, první se umístila dor. C. Arbig. — V závodě starších dorostenek zvítězilo rovněž družstvo Sokola Noranda před družstvem Sokola Toronto 2 a na prvním místě se umístily, stejným počtem bodů, dor. A. Martin z Norandy a dor. J. Haffie z Toronta 2. V závodě dorostenců zvítězilo družstvo Sokola Noranda před družstvem Sokola Toronto 2, první místo získal dorostenec Chalifour z Norandy.

Závod mužů a žen

Závody mužů a žen se konaly v neděli po celý den. Po slavnostním nástupu všech závodníků a zahraniční hymny, přednesli stručné zdravice starosta domácí sokolské jednoty "Masaryk" Montreal, br. Ing. Falta, předseda spolku Palestre Nationale, v jehož tělocvičně se závod konal, M. Roger Latourelle, předseda tělocvičné federace provincie Quebec, Capt. J.A. Gillanders, starosta Sokola Noranda, br. F. Pearson a starosta KS bratr J. G. Corn. Po společném odchodu následovala krátká vystoupení místních tělocvičných spolků, z nichž především zasluhuje zmínku skvělé vystoupení žen estonského tělocvičného spolku, které předvedly vzorně nacvičenou skladbu rytmického cvičení. Vlastní závod pak měl velmi napínavý průběh a vyvrcholil v závodě mužů ve vyšším oddíle, kde závodní družstvo kanadské armády závodilo s družstvem Palestre Nationale o putovní cenu KS. — Zvláště souboj závodníků Weiler, příslušníka armádního družstva a mnohonásobného mistra Kanady v nářadovém tělocviku s Dixonem, mladým, nadějným závodníkem spolku Palestre Nationale, byl napínavý až do posledního okamžiku a oba závodníci podali vrcholné výkony. Jen slabší výkon Dixon na koni

na šíp s madly jasně rozhodl ve prospěch Weilerův. V sokolské skupině zvítězilo družstvo žen jednoty Toronto 2, první se umístila okrsková náčelnice s. H. Toušová z Toronta, v závodě mužů rovněž zvítězilo družstvo jednoty Toronto 2, první místo získal br. F. Hrdlička, místonáčelník torontské jednoty. Ve skupině hostů zvítězilo družstvo žen spolku Palestre Nationale, ve středním a vyšším oddíle mužů zvítězila družstva kanadské armády.

Jednotlivé výsledky:

A. — SKUPINA HOSTŮ:

Mladší dorostenky — družstva: 1. Palestre Nationale 83,85 b., 2. St. George's School 73,30 bodů. — Jednotlivci: 1. Rheume, P. N. 29,50, 2. Malloy, P. N. 28,45, 3. Papst, St. George 25,90, 4. Valois, P. N. 25,20, 5. Feindel, St. George 24,10 bodů.

Starší dorostenky — družstva: 1. Palestre Nationale 101,86 bodů, 2. Immaculee Conception Coll. 90,20 b., 3. Palestre Nationale II. 83,15 bodů. Jednotl.: 1. Waller, P. N. 35,10 bodů, 2. Riopel P. N. 34,30, 3. Girard, P.N. 31,70, 4. Menard, P.N. 31,26, 5. Gosselin, Immac. Con. 30,30 bodů.

Dorostenci — jednotlivci: 1. Simard, Immac Con. 49,10, 2. Valiquette, P.N. 44,30, 3. Auger, P.N. 40,40 b. Ženy — vyšší — družstva: 1. Palestre Nationale 107,68 bodů. Jednotl.: 1. Auger, P.N. 37,09, 2. Masse 36,00, 3. Menard, P.N. 34,59, 4. DeGuise, P. Nat. 33,10 bodů.

Muži — střední — družstva: 1. Canadian Army 143,92 bodů. Jednotl.: 1. Richardson, Army 49,36, Partridge, Army 47,51, 3. Oram, Army 47,05 bodů, 4. Grant, Army 42,33, 5. Pesant, Immac. Con. 39,49 bodů.

Muži — vyšší — družstva: 1. Canadian Army 157,91 bodů, 2. Palestre Nationale 154,83 bodů. Jednotlivci: 1. Weiler, Army 56,92, 2. Dixon, P.N. 54,85, 3. Lindner, Army 51,14, 4. Dionne, P.N. 50,25, 5. McDonald Army 49,85, 6. Schwarz, P.N. 49,03 bodů.

B. — SOKOLSKÁ SKUPINA

Mladší dorostenky — družstva: 1. Sokol Noranda 107,29 b. Jednotl.: 1. Arbig, Nor. 36,92, 2. Zerjav, Nor. 35,44, 3. Fitzgerald, Nor. 34,93 b.

Starší dorostenky — družstva: 1. Sokol Noranda 128, 80, 2. Sokol Toronto 2 119,00, 3. Sokol Noranda II. 114,90 bodů. Jednotl.: 1. A. Martin, Noranda a J. Haffie, Toronto 2 obě 44,10 b., 3. Robitaille, Noranda 43,80, 4. Alix, Noranda 40,40 bodů, 5. Briand, Nor. 39,80, 6. Vincent, Toronto 2 39,30 bodů.

Dorostenci — družstva: 1. Sokol Noranda 142,80, 2. Sokol Toronto 2 135,20, 3. Sokol Montreal 129,10 b., 4. Sokol Toronto 2, II. druž. 127,00 bodů. — Jednotl.: 1. Chalifour, Nor. 48,30, 2. Gonther, Nor. 47,90, 3. Vidlák, Montreal 47,50, 4. Turehi, Toronto 2 a MacDonald, Nor., oba 46,90 bodů, 6. Corn, Toronto 2 44,10 bodů.

Ženy — družstva: 1. Sokol Toronto 2, 11,60 bodů. Jednotl.: 1. Toušová 37,90, 2. Sedláková 37,40, 3. Kubíková 36,30, 4. Fee 35,30 bodů; všechny ze Sokola Toronto 2.

Muži — družstva: 1. Sokol Toronto 2 154,50, 2. Sokol Montreal 134,90 bodů. Jednotl.: 1. Hrdlička, Toronto 2, 49,70, 2. Lekaš, Tor. 2 48,40, 3. Vidlák, Montreal a Mimra, Tor. 2. oba 48,00 bodů, 5. Skála, M. 46,50, 6. Perrin, Montreal 36,00 b.

With Compliments of

Riwards Sawmill

BUILDERS SUPPLY CO. LTD.

Chatham, Ont.

Compliments of

MAPLE CITY REFRIGERATION LIMITED

57 WELLINGTON ST. W.

CHATHAM, ONTARIO

Telephone Chatham EL 2-0181

Harold Davis - Telephone EL 2-3562

COMPLIMENTS

OF

Gong Thames

River Boat Sales

345 Grand Ave. E., Chatham, Ont.

With Compliments of

THE PURITY DAIRIES LIMITED

THE FINEST IN DAIRY PRODUCTS

CHATHAM, ONT. - EL. 2-8200

WALLACEBURG - MA 7-2421

DON. STRONG, Manager

ZPRÁVY Z ETHNIC SCENE

Nově upravené rekreační středisko "Sportsland Park", poblíž křižovatky silnic č. 400 a 7, má největší basén na světě: měří 7 akrů. Otevřeno denně od 10ti hodin ráno do 10ti hodin večer. Celoroční vstupenky a informace si vyžádejte na adrese: Sportsland Park Ltd., Box 100, Weston, Ontario.

První společný výlet členů a přátel Mezinárodního ústavu se koná v neděli 11 června. Sraz u budovy ústavu v 10 hodin ráno. - Cílem výletu je "Springwater Provincial Park", poblíž Barrie, Ont.

Poslední číslo revue "East Europe" (vydává Free Europe Committee Inc.) přineslo zajímavou studii o dnešní situaci v komunisty okupovaných baltských zemích. Vystižný je také profil nového rumunského premiéra I. G. Maurera.

Při Ústředí ČSNS v Kanadě se tvoří 5 komisí: sociální, propagační, tisková, kulturní a organizační.

V "Ethnické umělecké galerii," na 1071 Bathurst St., vystavuje do 24.6. ukrajinský malíř Nicholas Krycevsy, který žije v Paříži. Pochází z Charkova a loni sklídl velký úspěch při výstavě svých děl ve Washingtonu a v New Yorku.

Podnikavý kraján si otevřel tělovýchovné středisko "York Health Club" v č. 1541 Avenue Rd., poblíž Lawrence Ave. - Mezi zákazníky je mnoho Novo-Kanaďanů. - Informace na tel.: RU 7-1494.

Hon. Paul T. Hellyer, M.P., podal minulý týden na schůzi Hill Park Accommodations Inc. situací zprávu. - Společnost chce být nápomocná novým přistěhovalcům při nákupu domů. Informace: LE 7-3131.

Od 5. do 17. června se v O'Keefe Centre hraje hudbní veselohra "Flower Drum Song"

Významná konference o sociálních službách v Ontariu začíná 6. června v Hart-Hous-u, U of T, v 9 hodin ráno a potrvá do večera 8. června. Přihlášky a informace: Don Bellamy, Ont. Welfare Council, WA 1-8925.

Obchodní komory po celé Kanadě vyhlásily zvláštní kampaň, "Safe Driving Road-E-O", která má přimět mládež k bezpečnějšímu řízení motorových vozidel. Součástí kampaně je soutěž o titul nejlepšího mladistvého řidiče.

Torontská TV-stanice (Channel 9) vysílá každou neděli od 11.30 hod. dopoledne program pro Novo-Kanaďany nazvaný "Kolem světa" (Around the World). Řídí jej známá komentátorka a dramatická umělkyně sleč. Vita Linder. Producentem programu je Bill Hart, původem Holanďan. Součástí programu jsou také filmové zkratky z různých evropských zemí.

Podle hlášení nimrodů je po obou stranách nové silnice na severo-východním břehu jezera Superior dostatek losů, medvědů a jiné lovné zvěře. Silnice je součástí Trans-Canada Highway a byla dokončena koncem března. Jenom je třeba dbát o to, aby se zvířata nelovila v době hájení.

Posledním představením Sedmého filmového festivalu organizace "Canadians for United Nations" minulou neděli byl barevný čínský film z roku 1953. - Pořadatelé vyhlásili, že se Osmý festival již konat nebude,

35 LET VE SLUŽBĚ ZÁKAZNÍKŮM

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

Henry Moos - veřejný notář

296 Queen St. West, Toronto, Ont., Canada - Tel. EM. 2-3226

Odborně vyřídí cestu kamkoliv ve světě, visa, pasy, migraci, návštěvy do Kanady, překlady a pojištění.

Zastupujeme veškeré letecké linky a lodní společnosti, jakož i Orbis, Ibusz a Intourist. - Zařizujeme zaslání bezcenných balíčků do Československa.

DR. FR. GIGAL, zubní lékař,

promovaný na universitách v Praze.

Brně a v Torontě

86 BLOOR STREET W. - WA 4-6434

Ordinuje dle dohody.

CO NOVÉHO VE SVĚTĚ

— Bývalý prezident Eisenhower definitivně upustil od plánu navštívit jako "privátní osoba" Japonsko. Byly obavy, že by znovu došlo k demonstracím studentů levicového zaměření.

— Sovětská poštovní správa vydala zvláštní známku s bývalým komunistickým premiérem Lumumbou.

— Indická komunistická strana ztratila za poslední dva roky přes třicet pět tisíc členů.

— Zástupci Norska, Dánska a Belgie v NATO naznačili, že se postaví proti přijetí Španělska do Severo-atlantického Obranného společenství.

— Styky mezi Indií a Rudou Čínou poslední dobou velmi ochladly. Nehru prohlásil jistěmu západnímu diplomatu, že už nevěří v dobrou vůli Pekingu.

— Bývalý náčelník hlavního štábu amerických branných sil, let. gen. N. Twining, měl promluvit na CBC-televisi o současných problémech obrany severo-amerického kontinentu. Na příkaz z Pentagonu byl projev odvolán.

— Nápadně mnoho turistů ze Severního (komunistického) Vietnamu dli na návštěvě v Maroku, v Tunisu a v Senegalsku. K cestám do této oblasti byli vybráni jen spolehliví komunisté, kteří mluví francouzsky.

— V sovětských továrnách se čas od času pořádají cvičení v protiletecké obraně. Veřejná cvičení se nekonají. Poplašné sirény v Moskvě se neozvaly od konce II. světové války.

— Novým velitelem amerického letectva se stal gen. Curtis E. LeMay, bývalý velitel Strategického letectva — (SAC). Stal se generál-majorem letectva, když mu bylo 37 let.

— Druhý synovec posledního ruského cara, princ Alexander Romanov, je na návštěvě v Moskvě. Usadil se po bolševické revoluci ve Velké Británii a je dnes ředitelem Britského Institutu pro moderní umění.

protože v Torontě byla povolena nedělní filmová představení pro všechny.

Dubnové číslo revue "East Europe" přináší m. j. tyto články: "Red Carpet" (z bulharské Rivieri), "Through Yugoslav Eyes" a "The New Soviet Ruble". Revue vydává Free Europe Committee, Inc., 2 Park Avenue, New York 16, N. Y., USA. Roční před. platiné 3 dolary.

ROZPRÁVY O ZDRAVÍ

Peter L. Oliver, D.C,

Doctor of Chiropractic

Nespavost

"Jen kdybych se mohl vyspat." — Toto většinou postačí k označení nemoci jako "nespavost" a tím i mnoho jiných náznaků, které s nespavostí zdánlivě souvisí.

V podstatě nespavost je stav těla zamezující odpočinek nervového systému. Avšak po uvolnění tlaku na nervy a tím umožnění správnému vykonávání nervových úkolů, spánek následuje přirozený a občerstvující.

Tlak na více nervů přivádí nespavost, nejčastěji však se nespavost projevuje u osob, které jsou nuceny dlouhou dobu stát. Při tom obvykle trpí i celkové zdraví pacienta, poněvadž nespavost přivádí nervové vyčerpání, které omezuje správnou činnost tělesných orgánů.

Napravením příčin nervové únavy odstraní se i druhořadé následky. — Opatrným vyšetřením, chiropractor nalezne důvod poruchy nervového systému.

PETER L. OLIVER, D.C.

ZKUSENÝ CHIROPRAKTIK

722 Coxwell Ave.

HO. 1-5550

AUTO - POŽAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE

SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

OPRAVUJEME TELEVISE

všech značek

RAINBOW TV

PETR RAMSKÝ

52 INDIAN RD., TORONTO

"Volejte: LE 5-9925

NOVÉ KOŽICHY NA MÍRU, PŘEMODELOVÁNÍ

Zboží se zárukou

Odborné opravy

FRANK PECH

238 KING ST. E., HAMILTON, Ontario - Tel.: JA. 2-8925

NOVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO

EM 3-8888 (4 linky)

Cestovní porady ZDARMA

AIR & OCEAN

TRAVEL SERVICE

1 ADELAIDE ST. E., at Yonge St.

TORONTO (obchod v přízemí)

Majitel K. BUZEK

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY

Volejte LE 3-8396

DR. G. MRÁZ

ZUBNÍ LÉKAŘ

605 BLOOR STREET WEST

TEL.: LE. 71841

Ordinuje dle úmluvy.

Ušetříte na nábytku, když nakoupíte přímo v továrně

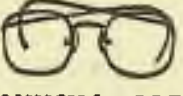
UNITED FURNITURE FACTORIES

Showrooms

511 KING ST. W. - EM. 8-7316

Stereo HI-FI importujeme přímo z Německa

3 POKOJE \$ 159.00

L. LUNSKÝ OPTIK

Prohlídky očí - Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO

WA 1-3924

YAROSLAV HUEBER

(Dr. Jur.) LL.B.

Tel.: EMpire 8-5536

Ste 215

ADVOKÁT A VEŘEJNÝ NOTÁŘ

57 Queen St. West, Toronto 1

Hodláte-li cestovat kamkoliv

AIRSEALAND

TRAVEL SERVICE

684 BLOOR STREET WEST

ODBORNĚ VÁM PORADÍ

W. J. MARTÍNEK

KANCELÁŘ: LE. 1-4661

RES.: RO. 9-3714

Lístky na splátky neb za hotové

ČESKÁ CUKRÁRNA V HAMILTONE

doporučuje vídeňské dorty mandlové a oříškové, české punčové dorty a výborné zákusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP

213 KING ST. E. — JA 9-2323

Navštivte naši kavárnu!

PRVOTŘÍDNÍ

UZENINY A MASA

nakupujte u krajaňské firmy

BLOODALE MEAT MARKET

1564 Bloor W. - Tel. LE 5-0344

MAJITEL ARNOŠT FANTL

ADVOKÁT a VEŘEJNÝ NOTÁŘ

GEORGE BEN, B.A.

1134 Dundas St. West

Toronto 3, Ont.

Kanc. LE. 4-8431

Res. LE. 3-4855

POJIŠTĚNÍ VŠEHO DRUHU

AUTO, POŽAR, OBCHODNÍ, ŽIVOTNÍ, ZDRAVOTNÍ, PENSIJNÍ

VELIN INSURANCE AGENCY

DR. D. VELIN

Tel.: HI 4-1593 - EM. 8-6121

DON MILLS, ONT.

115 PLATEAU CRESCENT

FRANK'S MOVING

provádí stěhování a veškerou i dálkovou dopravu.

-FRANTA BAZIL

LE. 2-7724.

Svěřte nám veškeré Vaše stěhování

NAKUPUJTE U NAŠICH

INSERTO

Compliments of

Oldershaw Builders Supply Co.

122 Thames St., Chatham, Ont.

Phone: EL. 2-0720

Compliments of

Wm. McKenzie Ross Sons

915 Queen Street South

Chatham, Ontario

The Oxford Book and Canadian Verse

By J. Skvor, Ph.D., LL.D.,

Education Officer of the Czechoslovak National Association of Canada.

J. SKVOR, Ph.D., LL.D.

"The Oxford Book and Canadian Verse" is the first official anthology to represent both English and French Canada. Poetry in both languages — from the solid verses of the 'pioneer poets' to the sophisticated, cosmopolitan poetry of our contemporary writers — appears side by side in chronological order in this comprehensive yet highly selective volume. Excellence has been the sole criterion of selection.

While each poem has been chosen for its artistic merit rather than for the historical development it represents, the whole growth of Canadian poetry is nevertheless clearly portrayed. The reader can find the outstanding younger poets of today, as well as the familiar names of the writers of the past, fully represented.

Canadian poetry arose about a century and a quarter ago, after the hard work of hacking a new home out of the wilderness had been accomplished, and there was time to catch one's breath before the task of consolidation and unification began. The fact that Canadians were first Frenchmen or Englishmen and that their language already contained a rich poetic inheritance can be regarded as an advantage or a handicap, according as one looks for a continuation of the old tradition or hopes for something entirely new.

Canada, it is true, has produced no poet of the stature of a Whitman, a Poe, or a Emerson; there are, however, a number of writers as interesting, each in his own way, as most of the other European or American poets, and there are traces of local peculiarity and national individualism worth considering, it something special that could only have developed in the unique circumstances obtaining in the British North American colonies that remained loyal to England. What was at first a wilderness, then a battleground, and then a group of isolated colonies became in 1867 a federated autonomous nation and in the twentieth century an independent member of the British Commonwealth, a state whose voice is listened to with respect in the council of nations.

Conditions of mind and ways of feeling characteristic of each of these three stages — the colonial, the national, and the cosmopolitan — can be examined with peculiar convenience in the Canadian poetry of each period.

From earliest times Canadian poets, both French and English, have held, consciously or unconsciously — to one of two distinct and sometimes divergent aims. — One group has made an effort to express whatever is unique or local in Canadian life, while the other was concentrated on what it has in common with life everywhere. There were, of course, from the beginning, a number of self-conscious literary poems the earliest of whom, imitators of Lord Byron and Tom Moore, painted gaudy pictures of the noble red man and landscapes full of Alpine mountains and semi-tropical forests, but produced nothing real enough to be of more than antiquarian interest. It is a curious fact that some of their volumes enjoyed a remarkable success among the colonists. — W. F. Hawley "Quebec" and "The Harp and Other Poems" was awarded a gold medal by the Society for the Encouragement of the Arts and Sciences of Quebec, and Adam Kidd's "The Huron Chief" sold more than fifteen hundred copies within a year.

A quarter of a century later — after the rebellions of 1837 and the establishment of representative government — newspaper reviewers, magazine editors, and the public at large began to look for emotional and national inspiration from Canadian poets. If, however, the claims of a national poetry can be satisfied by a minute and sometimes passionate delineation of landscape and

of man's struggle to push into the heart of nature and make himself at home there, then two poets of a generation older than the famous Roberts-Lampman-Carman group must be named as the creators of a new poetry in the seventies and eighties of 19th century and the first distinguished members of a native Canadian school. These were Charles Mair and Isabella Valancy Crawford. A good deal of Mair's verse is sentimental and verbose, but he has one claim to distinction — the sobriety and patience of his rescription of the Canadian wilderness. In his historical drama "Tecumseh" (1886) Charles Mair bends a careful and almost microscopic glance upon the minutiae of the woods with their animals, birds and insects, changing in the varying moods of the hours and the seasons.

"Malcolm's Katie," undoubtedly the finest poetical achievement of Isabella Valancy Crawford, can be really called "Canadian poetry" because its language, its imagery, the sensibility it reveals and the vision it embodies is indigenously northern and western, a product not of England or the France but of Canada. With Isabella Valancy Crawford the early period of Canadian poetry in English comes to an end. Maturity had been achieved.

As far as the earliest French poetry in Canada is concerned, it was produced in the City of Quebec before the conquest. From the beginning it went hand in hand with journalism and had a social and often political function. After the victory of the English, the political function became a national one, religious and even racial in its scope. The study of the heroic past in the work of a national historian, Francois Xavier Garneau, and a national poet, Octave Grémezie, gave an impetus to French-Canadian patriotism. The mantle of Grémezie, who died in Le Havre in 1879, descended upon Louis Fréchette, who in 1865 published his first volume of poems "Mes Loisirs," emphasizing the glorious past of French Canada.

The success of Grémezie and Fréchette in the last thirty years of the 19th century, was paralleled in English Canada by a group of remarkable poets born in the early sixties. The acknowledged leader of the group was Charles G. D. Roberts. Closely associated with him were his cousin Bliss Carman, Archibald Lampman, Wilfred Campbell and Duncan Campbell-Scott. Though the romantic spirit which animates their classical forms is out of fashion just now, it cannot be denied that they established a national school of reflective nature poetry and achieved a standard of technical excellence unattained in Canada before and only rarely equalled since. At about the same time also, Robert W. Service, who can be considered only as a "visiting Englishman", produced his immensely popular ballads.

The modern movement in Canadian poetry began a little later in English poetry than in French, perhaps because it began in France before it did in England. The significant dates are the publication of E. J. Pratt's "The Witches' Brew" (1925) and "The Great Feud" in 1926. There was a great flurry of new

poetry also in the magazines, particularly in "The McGill Fortnightly Review" which introduced the work of some of the poets who were later to become influential. Among them were A. M. Klein, Leo Kennedy, F. R. Scott and A. J. M. Smith.

The modern spirit in Canadian poetry, indeed, has developed, as it has in Europe and the United States, in a progressive and orderly revolution. There was first a widening of the subject-matter of poetry to include all aspects of contemporary life, especially the homely, the familiar, and the urban, treated realistically or with irony. At the time, there was a simplification of poetic language and an expansion of its scope to include the colloquial and the ordinary. This was part of the worldwide reaction against the rhetoric of the nineteenth century and academic doctrines of poetic diction. The free-verse movement in France and imagism in England and America were part of this technical revolution.

Influences which made for simplicity and inclusiveness were felt by all the serious Canadian poets after the First World War, and particularly by the writers of the native tradition. These were mainly poets who experienced the left-wing political impulses of the post-depression years. Dorothy Livesay, Anne Marriott and Early Birnley in the West, and Raymond Sauster and Louis Dudek in Toronto and Montreal are representative of the poet of this school.

The metaphysical revolution effected by T. S. Eliot was reflected as early as the mid-twenties by the English-speaking poets of a new "Montreal school," (Scott, Klein, Kennedy and Smith) "while the theories of T. E. Hulme and Ezra Pound had an invigorating effect on the whole community of new generation, especially in the works of Miss P. K. Page, Irving Layton, Alan Crowley, Patrick Anderson etc.)

The themes that engage these and many other poets are not local or even national; they are cosmopolitan and, indeed, universal. The bewildering multiplicity of scientific, moral and metaphysical data with which the "modern" poet must now come to terms, and the burden of guilt, which the disintegration of values in politics and morals places on his shoulders, make it very difficult for him to be anything but complex, divided, allusive and sometimes even obscure.

But the Canadian poet has one advantage — an advantage that derives from his position of separateness and semi-isolation. He can draw upon French, British and American sources in language and literary convention; at the same time he enjoys a measure of detachment that enables him to select and adapt what is relevant and useful.

GREETINGS AND BEST WISHES

Wm. J. GRANT

INSURANCE

91 QUEEN STREET, CHATHAM
Ontario

Elgin 2-0540 - C. Hailboier

IMPERIAL RESTAURANT

Roman Regep, Prop.

BEST COFFEE IN TOWN

216 Christina Street North
Sarnia, Ont.

ED. 7-9031

Bratr Otto Daičar, jednatel Sokola, Batawa odjíždí na obchodní cestu do Bolívie a vrátí se koncem měsíce srpna.

Compliments of

Hinnegan Funeral Home & Chapel

YOUR CATHOLIC FUNERAL DIRECTOR

156 William St. S., Chatham
ONTARIO

PŮVOD KŘESŤANSKÝCH POUTÍ

P. J. Krajcar S.J.

Původ křesťanských poutí je třeba hledat v samých prvopočátcích Cirkve. Věřící prvních století po Kristu rádi upírali svůj zrak k Východu a mnozí vydávali se na cestu do Palestiny, aby navštívili místa posvěcená životem, smrtí a vzkříšením Spasitele. Pout' o Svaté země zůstávala jaksi pravzorem všech pozdějších putování. Pout' je návštěva vzdáleného místa, vykonaná s úmyslem bráti podíl na nadpřirozené Boží pomoci a omlouštění. Pout' je úkon zbožnosti a víry. Předpokládáme, že Bůh, třebas všude přítomný, přece na některých místech, především prostřednictvím svých svatých, obzvláště blahoslavené Marie Panny, otvírá střeději svou milostivou dlaň.

I nejlepší úmysly a počiny mohou být poznamenány lidskými křehkostmi a nedokonalostmi. I pouti se mohou zvrhnout v obyčejný výlet, který nemá nic společného s duchovní náplní pouti. Už Tomáš Kempenský v polovině 15. století upozorňuje na toto nebezpečí ve své knize "Následování Krista": "Kdo mnoho chodí po poutích, zřídka dosahuje svatosti." — I komunisté u nás doma pořádali a dosud pořádají "poutě", ovšem na oklamání lidu, kde vše křesťanské a svátostné je odstraněno a pošlapáno.

Poutě jsou pro věřícího člověka zesílením víry, obrožením duše a bývají přechodem i obrožením národním. Prohlubovaly vědomí křesťanské pospolitosti a nebyly bez blahodárného ohlasu i pro oblast čistě světskou. Vesničané minulých století zřídka měli možnost poznat více než své nejbližší okolí. Byly to především poutě, které jim otvíraly nové obzory. Vrátil-li se náš pradědeček z pouti v Mariázeli, z rakouského Štýrska, tedy byla jeho vypravování přínosem pro celou vesnici. Poutě přispívaly nemálo k zvýšení poznatků i světského rázu: šířily znalost o mravech a zvycích jiných zemí a navázaly tak styk s kraji i velmi vzdálenými.

Mělo jsme doma u nás celou řadu poutních míst. V Čechách věřící navštěvovali Svatou Horu u Příbramě, Mladou Boleslav, Bechyni, Bohosudov a jiné svatyně. Žádné poutě na těchto místech nevyrovnaly se svatojánským poutním slavnostem jak bývají konány v Praze v 18. století. Na Moravě nejoblíbenějšími místy byly Velehrad a Hostýn. Velehrad, kdysi středisko apoštolské činnosti svatých bratrů Cyrila a Metoděje, byl až do zrušení za Josefa II. cisterciáckým opatstvím. — Roku 1890 otevřeli tam kněží Tovaryšstva Ježíšova noviciát a pečovali o toto posvátné místo až do jara 1950, kdy byli odvoláni do pracovních táborů.

Snad nikde nebyly poutní tradice tak živé jako na svatém Hostýně. Od prvního předjaří až do pozdního podzimu ožila hostýnská hora poutníky z Moravy. Ale přicházeli i z Čech a ze Slovenska. Byly neděle vyhrazené pro pout' slezskou, slovenskou, kyjevskou, břechlavskou atd. Ale přicházeli i ojedinele. Vzpomínám si na jednu scénu. Bylo to roku 1940 na jaře. Již se stmívalo a májové večery mohou být na hostýnské hoře zrádné studené. Stál jsem za Sarkandrovkou, za kapli zbudovanou vedle hlavního chrámu ku počtu moravského mučedníka blahoslaveného Jana Sarkandra. Pozoroval jsem postavu ženy namáhavě se pohybujiící od jednoho zastavení křížové cesty k druhému. Bylo to za Němců a utrpení i bolu na každém kroku. Zdálo se mi, jako by poutnice při každém zastavení skládala část svého životního břemene a své strasti k nohám trpícího Spasitele a jako by s novou nadějí a svatým optimismem nбирала se k zastavení dalšímu. A to je, myslím, neuvěřitelný dar, které nám poutě dávají: Zbavují nás břemena,

především břemene hříchu a poskytují nám energii k pravdě křesťanskému životu. Prakticky se to vyjadřovalo — a zcela správně — v přijetí svatých svátostí. Pout' bez svatě zpovědi není pout'. Ve svátosti pokání se skládají břemena hříchů a myšlenka, že na horách a poutních místech Bůh je nám bližší, nachází své překvapující uskutečnění v Eucharistii; ve svatém Přijímání se člověk úplně spojuje se svým Pánem.

Je potěšitelné, že naši krajané v Novém světě nezapomněli na poutní tradice. Ty ožijí alespoň na dva dny, dne 17. a 18. června v Chatham, Ont. Ani tyto dny poutní radosti nejsou bez jakéhosi elegického zladění. Vzpomínám na poloopuštěná a polozpustošená poutní místa ve staré vlasti, na uvězněné biskupy a kněze, na pronásledované bratry a sestry. Naše radost je stlumená připomínkou, že je tomu již přes deset let, kdy arcibiskup pražský Josef Beran byl odvezen ze své residence. Ale i skrze tyto stíny probleská světo křesťanské naděje, že svoboda se opět vrátí do naší drahé vlasti a víra ožije v těžce zkoušené zemi.

SPORT

Světové rekordy v atletice

Poolympijský rok přinesl dva nové světové rekordy v lehké atletice: ve skoku o tyči Američan Davies vytvořil rekord výkonem 4,83 m (starý rekord držel Bragg 4,80 m) a v dálce Boston zlepšil svůj světový rekord z 8,21 na 8,24 m.

NAKUPUJTE U NAŠICH INSERTO

IDEÁLNÍ DÁREK
PRO AKTIVNÍ MUŽE!

VODOTESNÉ

BULOVA

SEA KING

Jedinečné, trvanlivé hodinky
jako stvořené pro
AKTIVNÍ MUŽEVodotěsné - 17 kamenů
Odolné narázům
Nerozbitné hlavní pero
Moderní ručičky

SEA KING "A"

Význačný model pro muže
čínu

Bílé \$39.75

Pouze 1 DOLAR týdně

BULOVA

PŘEDSUNUTÁ VÝSPA

Valerie Bilá

V našem exilu je beze sporu ukryto mnoho vnitřní síly, jež ne vždy pronikne napovrch v té intenzitě, jak by to bylo žádoucí. Mnoho počáteční energie bylo vypotřebováno na hájení holé existence, později pak na její vybudování a zlepšení. Nyní však již po řadu let se zájem opět soustřeďuje na "lepší věci" života, na jeho obohacení po stránce duševní. Je tomu tak zejména u jedinců, kde tento zájem stál vždy na prvním místě a musel ustoupit do pozadí pouze pod tlakem okolnosti.

Také vývoj událostí kolem nás již po nějakou dobu se ubírá pozměňnou cestou. Není tomu tak dlouho, kdy všude byl kladen hlavní důraz na fyzickou sílu a zručnost. Zatěžko se bylo uplatnit intelektuálům, profesionálům a všem těm, kteří buď na sebe museli vzít obtížné "přestudování" či věnovat se nezvyklému manuálnímu povolání. Nejhůře na tom byli ti, kteří se po léta uskrovnili tak dalece, až se mohli znovu navrátit k činnosti, která odpovídala jejich vlohám a mezitím se chopili toho, co bylo zrovna po ruce.

Nyní však již vane vítr jiným směrem. Směrodatní činitelé v zemi, která nás hostí, pomalu přicházejí na to, že nastává citelný nedostatek vzdělanců a všech těch, kteří pracují mozkiem nejen pro své živobytí, nýbrž též jako vnitřní nutnost, konečně pak pro zpříjemnění a prohloubení života nejen svého, ale též druhých. K tomu ovšem se druzí zájmy politické, neboť etnické kruhy se stávají stále důležitější složkou, s kterou nutno počítati ve veřejném životě.

Při té příležitosti se mimovolně musíme tázati, zda úkoly na nás kladené plníme čestně nejen jako příslušníci nové domoviny, nýbrž také jako rodáci země, ke které nás víže řada vážných povinností. A tu je nutno naslouchati kritikám a kritikám to oprávněným. Tyto kritiky vycházejí nejen z řad nás samotných, kteří jsou činní v krajanském životě, ale mnohem silněji i když ne tak oprávněně z řad těch, kteří se od nás společensky distancovali, neboť byli příliš unaveni nekonečnými spory, vyvěrajícími buď ze sobectví nebo žárlivosti. Nejsilněji pak zní to ticho. — Ticho kritiků z řad zdejšího obcenstva, li-

BULOVA 23
Hodinky, kterým nic nechybí. Mají 23 kameny, jsou nerozbitné. Samy se natahují a vzdorují vodě. Svítící ciferník a ručičky.
Pouze **\$ 1.00** týdně **\$ 59.50**

Čtěte a odebírejte "Naše Hlasy"!
PŘÍSPĚJ NA TISKOVÝ FOND

di, kteří se útrpně usmívají nad spory přistěhovalců; pro zdejší obcenstvo představujeme jeden celek, který se zvnitřka užírá a oslabuje.

Hůře však než na to poukazují kritikové, se jeví skutečnost, skutečnost to ubohá a malicherná. Místo, aby se postupovalo rozumně, věcně a s určitou vypočítavostí, vypočítavostí to ne sobeckou, směřující k dobru exilu, jenž je nyní tou jedinou silou mezi utlačovateli a lhostejnou cizinou, stále více upadáme do malichernosti a rozekláváme se spory, které nemají rozumného podkladu. A kdo seje úrodu tohoto don quichotského sporu? Náš úhlavní nepřítel, který způsobil tu celou pohromu a nyní těží z těch všech minusů na kontě naší výkonnosti a bojovnosti.

Nebylo by lépe, využití té vsi promrhané energie na činnost, jež je příkazem dne? Je pravda, že je k tomu nutno trochu sebekontroly a sebe kritiky, snad i sebezapření, ale toho všeho je možno dosáti při trochu dobré vůli a když si uvědomíme definitivně a jasně, o co nám vše jde. Vždyť všichni jsme na předsunuté výspě.

DALŠÍ POSELSTVÍ O SLUŽBÁCH PROVINČNÍ VLÁDY

V ontarijských dolech je bezpečnost na prvním místě

HON. J. A. MALONEY, Q.C.

ZDRAVÍ A BEZPEČNOST HORNIKŮ jsou nejdůležitější dva body ze sbírky zákonů a nařízení, které se týkají veškerých důlních operací v Ontariu.

Ve snaze zabránit možným neštěstím, uvažuje se při formulaci zákonů i o všech možných pravděpodobnostech.

Vládní důlní inspektoři mají svou práci ulehčenu tím, že s nimi vedení závodů i odborové svazy horníků ochotně spolupracují — mají totiž na zřeteli blaho zaměstnanců a zdárný provoz.

Výskyt silikózy je téměř vyloučen neustálým výzkumem příčin jejího výskytu a je naděje, že tato nemoc horníků úplně zmizí. Důlní záchrané čety, vydržované a cvičené pod dohledem ontarijského ministerstva dolů, jsou připraveny zasáhnout okamžitě v případě nutnosti.

Ontarijské ministerstvo dolů — a jeho inženýři — se soustřeďuje hlavně na technickou pomoc ontarijským dolům a dbá o bezpečnost všech osob, které v nich pracují.

THE ONTARIO DEPARTMENT OF MINES

HON. JAMES A. MALONEY, Q.C., Minister

D. P. DOUGLASS, Deputy Minister

17. A 18. ČERVNA VŠICHNI NA VELKÉ NÁRODNÍ SLAVNOSTI V CHATHAMU

VŠEM NAŠIM ZAKAZNÍKŮM A PŘÁTELŮM V CHATHAMU A OKOLÍ

ZASILÁME SRDEČNÉ POZDRAVY

K LETOŠNÍ JUBILEJNÍ POUTI

K SVATÉMU ANTONÍČKOVÍ

Bata

SHOE COMPANY OF CANADA LIMITED

BATAWA - ONTARIO